

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ปราบปรามวัตถุอันตราย พ.ศ.

(นางสาวกัญญา ศิลปอาชา กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๐

วันพุธที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

อ.พ. ๒๑/๒๕๕๐

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติปราบปรามวัดถ้ำวู
พฤติกรรมอันตราย พ.ศ. เสนอโดยนางสาวกัญญา ศิลปอาชา กับคณะ สมาชิกสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ บรรจุนโยบายวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการ
ของวงงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบ
การพิจารณาของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายณัฐ ผาสุข ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

นายสุชาติ พิณฑองคำ ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๒

นางสาวนภพร ชรวงคร นิติกร ๖ นางสาวจินดา สัตยธาฐานวณิชย์ นิติกร ๔

นางสาวน้ำฝน ราชสมบัติ นิติกร ๔ นางสาวสุวรรณา พรหมพิมพ์ วิทยากร ๕

นางสิริกัญญ์ ส่องแสง เจ้าพนักงานธุรการ ๖ นายพัลลภ วงศ์พานิช เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๒

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๕๓๑ ๙๒๙๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษา
เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ ในทุกวันอังคารของสัปดาห์
ที่มีการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นต้นไป ที่ศูนย์บริการข้อมูลกฎหมาย วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒
ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๒ ๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ความเป็นมา สาระสำคัญ และตารางเปรียบเทียบ

- บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ๑
- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติปราบปรามวัตถุอันตราย
พ.ศ. ๖
- สรุปลักษณะสำคัญของร่างพระราชบัญญัติปราบปรามวัตถุอันตราย
พ.ศ. ๗
- ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติปรามการทำให้แพร่หลายและ
การคว่ำวัตถุอันลามก พุทธศักราช ๒๕๗๑ กับร่างพระราชบัญญัติ
ปราบปรามวัตถุอันตราย พ.ศ. ๑๕

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติปราบปรามวัตถุอันตราย

พ.ศ.

- สถานการณ์สื่อลามก (ภัยคุกคามเด็ก)
โดยมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) www.iamchild.org
ณ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ๒๓
- “สื่อลามก” อะไรที่ใกล้ตัวเยาวชนมากที่สุด
โดยสวนดุสิตโพล www.dusitpoll.dusit.ac.th
ณ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ๒๘
- การตรวจสอบสถานการณ์เกี่ยวกับปัญหาสื่อลามกในสังคมไทย
บนระบบอินเทอร์เน็ตในปัจจุบัน
โดย โครงการศึกษาปัญหาเรื่องพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคมไทย
บนอินเทอร์เน็ต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ๓๑

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

ส่วนที่ ๓ ภาคผนวก

- ร่างพระราชบัญญัติปราบปรามวัตถุอันตราย พ.ศ.
(นางสาวกัญญา ศิลปอาชา กับคณะ
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นผู้เสนอ) ๔๙
- พระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสม
กับกาลปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๔๖ ๕๙
- พระราชบัญญัติปราบการทำให้แพร่หลายและการค้าวัตถุอันลามก
พุทธศักราช ๒๕๗๑ ๖๓

ส่วนที่ ๑

- บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ความเป็นมา สาระสำคัญ
- ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติ
ปรามการทำให้แพร่หลายและการค้า
วัตถุอันลามก พุทธศักราช ๒๕๗๑
กับร่างพระราชบัญญัติปราบปราม
วัตถุชั่วร้ายพฤติกรรมอันตราย พ.ศ.

บทสรุปสำหรับสมาชิกรัฐสภาชาติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติปราบปรามวัตถุอันตราย พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติปราบปรามวัตถุอันตราย พ.ศ. เสนอโดย นางสาวกัญญา ศิลปอาชา กับคณะสมาชิกรัฐสภาชาติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อให้สมาชิกรัฐสภาชาติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสมาชิกรัฐสภาชาติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๐ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการปราบปรามวัตถุอันตราย

เหตุผล

เนื่องด้วยมีการยกเลิกพระราชบัญญัติปราบปรามการทำให้แพร่หลายและการค้าวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๔๗๑ โดยพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงทำให้ปัจจุบันไม่มีกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับวัตถุอันตราย เช่น สื่อที่มีการแสดงกิจกรรมทางเพศ ประกอบกับยังมีสื่อที่ส่งเสริมหรือยั่วยุกยวนวัตถุอันตรายอื่น ๆ ที่ร้ายแรงไม่น้อยไปกว่าวัตถุอันตราย การใช้ยาเสพติด หรือการฆ่าตัวตาย ซึ่งต้องปราบปรามไปพร้อมกันด้วย ดังนั้น เพื่อให้การปราบปรามวัตถุอันตราย

วัตถุอันตรายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๑) กำหนดโทษสำหรับบุคคลที่ทำผลิต ทำสำเนาหรือก่อให้เกิดการทำ การผลิต หรือการทำสำเนา ซึ่งวัตถุอันตราย โดยให้ระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือปรับหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

แต่หากการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำโดยมีภาพหรือเสียงของเด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปี หรือมีลักษณะที่ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นเด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปี หรือมีข้อความที่เกี่ยวข้องถึงการมีเพศสัมพันธ์ในลักษณะใด ๆ กับเด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปี บันเทิงหรือปรากฏอยู่ในวัตถุอันตราย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท

ในกรณีที่บุคคลใดมีไว้ครอบครอง ส่งผ่าน หรือยังให้ส่งผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อสารสนเทศอย่างอื่น ซึ่งวัตถุอันตรายดังกล่าวแล้วนั้น ให้ระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิด เว้นแต่การมีไว้ครอบครอง ส่งผ่านหรือยังให้ส่งผ่าน

ของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย (ร่างมาตรา ๙)

๖) กำหนดให้การกระทำผิดตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ ซึ่งได้กระทำลงนอกราชอาณาจักร ให้รับโทษในราชอาณาจักรได้เมื่อเข้าเงื่อนไขตามที่กำหนด ได้แก่

๖.๑) ผู้กระทำความผิดหรือผู้ร่วมกระทำความผิดคนใดคนหนึ่งเป็นคนไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

๖.๒) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว แต่ได้กระทำโดยประสงค์ให้ความผิดเกิดขึ้นในราชอาณาจักรหรือเป็นความผิดที่รัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย หรือ

๖.๓) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายของรัฐที่การกระทำเกิดขึ้นในเขตอำนาจของรัฐนั้น หากผู้กระทำความผิดนั้นมาปรากฏตัวอยู่ในราชอาณาจักรและมีได้มีการส่งตัวผู้นั้นออกไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

โดยให้นำมาตรา ๑๐^๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาบังคับใช้ด้วยโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๑๐)

ประมวลกฎหมายอาญา

"มาตรา ๑๐ ผู้ใดกระทำการนอกราชอาณาจักรซึ่งเป็นการกระทำความผิดตามมาตราต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในมาตรา ๙ (๒) และ (๓) มาตรา ๘ และมาตรา ๙ ห้ามมิให้ลงโทษผู้นั้นในราชอาณาจักรเพราะการกระทำนั้นอีกถ้า

(๑) ได้มีคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศอื่นที่สุดให้ปล่อยตัวผู้นั้น หรือ

(๒) ศาลในต่างประเทศพิพากษาให้ลงโทษและผู้นั้นได้พ้นโทษแล้ว

ถ้าผู้ต้องคำพิพากษาได้รับโทษสำหรับการกระทำนั้นตามคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศมาแล้ว แต่ยังไม่พ้นโทษ

๗) ความผิดตามกฎหมายนี้ หากได้กระทำในโรงแรม โรงภาพยนตร์ สถานบริการหรือสถานประกอบกิจการอื่นใดตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น โดยผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการดังกล่าวรู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดนั้น เมื่อได้มีการดำเนินคดีอาญากับผู้กระทำความผิดแล้ว ก็ให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายนั้น ๆ เร่งพิจารณาเพิกถอนหรือพักใช้ใบอนุญาตหรือมีคำสั่งอื่นใดตามกฎหมายแล้วแต่กรณี

เมื่อได้มีการดำเนินคดีอาญากับผู้กระทำความผิดแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนี้แจ้งให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายนั้น ๆ เป็นผู้ดำเนินการเพิกถอนหรือพักใช้ใบอนุญาตหรือมีคำสั่งอื่นใดตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๑๑)

๘) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๒)

๙) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ในการรวบรวมพยานหลักฐาน (ร่างมาตรา ๑๓)

๑๐) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใด ๆ ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะมีการกระทำความผิดตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ ทั้งนี้ เพื่อตรวจค้น ยึด หรืออายัดวัตถุยุ่วยุพฤติกรรมอันตราย

ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ หรือจะไม่ลงโทษเลยก็ได้ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงโทษที่ผู้นั้นได้รับมาแล้ว"

หรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องโดยไม่มีหมายค้นได้ ซึ่งหากเน้นเข้าไปวัดถุ้ย้วยุพฤติกรรมการอันตรายหรือพยานหลักฐานดังกล่าวนั้น จะถูกยกย้าย ชุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม แต่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วย (ร่างมาตรา ๑๔)

๑๑) ให้ริบวิัตถุ้ย้วยุพฤติกรรมการอันตรายตลอดถึงทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องหรือใช้ในการกระทำความผิด รวมทั้งทรัพย์สินที่ถูกนำมาใช้เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๗ ไม่ว่าจะมีความผิดหรือจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่ก็ตาม (ร่างมาตรา ๑๕)

๑๒) ให้ทรัพย์สินที่ศาลพิพากษาหรือสั่งให้ริบตามมาตรา ๑๕ ตกเป็นของแผ่นดิน แต่ให้ทำลายวิัตถุ้ย้วยุพฤติกรรมการอันตรายหรือทรัพย์สินที่มีไว้แล้วเป็นความผิด

ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๘๗ ผู้ใด

(๑) เพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า

เพื่อการแจกจ่ายหรือเพื่อการแสดงออกแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้า หรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกภายนอกราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไปหรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่งเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือสิ่งอื่นใดอันลามก

(๒) ประกอบการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้าเกี่ยวกับวิัตถุ้ย้วยุสิ่งของลามกดังกล่าวแล้ว แจกจ่ายหรือแสดงออกแก่ประชาชน หรือให้เข้าวิัตถุ้ย้วยุสิ่งของเช่นนั้น

(๓) เพื่อจะช่วยการทำให้แพร่หลาย หรือการค้าวิัตถุ้ย้วยุสิ่งของลามกดังกล่าวแล้ว โฆษณาหรือโฆษณาโดยประการใด ๆ ว่ามีบุคคลกระทำการอันเป็นความผิดตามมาตรา นี้ หรือโฆษณาหรือโฆษณาว่าวิัตถุ้ย้วยุสิ่งของลามกดังกล่าวแล้วจะหาได้จากบุคคลใดหรือโดยวิธีใด

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

ตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น (ร่างมาตรา ๑๖)

๑๓) กรณีเจ้าของที่แท้จริงซึ่งไม่รู้เห็นเป็นใจช่วยในการกระทำความผิดและไม่มีเหตุอันควรที่จะรู้เช่นนั้นด้วย สามารถร้องขอต่อศาลให้คืนทรัพย์สินที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งริบเสียตามพระราชบัญญัตินี้ได้ แต่คำร้องนั้นต้องยื่นภายในหนึ่งปีนับแต่วันมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ริบถึงที่สุด (ร่างมาตรา ๑๗)

๑๔) หากศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดอาศัยโอกาสจากการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ หรือเนื่องจากการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ ให้ศาลสั่งห้ามผู้นั้นประกอบอาชีพหรือวิชาชีพนั้น มีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันพ้นโทษไปแล้วก็ได้ เมื่อศาลเห็นว่าหากผู้นั้นประกอบอาชีพหรือวิชาชีพนั้นต่อไปอาจจะกระทำความผิดเช่นนั้นขึ้นอีก

ในกรณีที่ศาลพิพากษาให้รอกการกำหนดโทษไว้ หรือกำหนดโทษแต่ให้รอกการลงโทษไว้ ให้ศาลมีคำสั่งให้ดำเนินการคุมความประพฤติต่อไปด้วย (ร่างมาตรา ๑๘)

๑๕) ให้ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน"

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"ความผิดมูลฐาน" หมายความว่า

(๑) ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๒) ความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นกระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารหญิงและเด็ก เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นและความผิดฐานพรางเด็กและผู้เยาว์ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและ

ยกเว้นความผิดตามมาตรา ๕ วรรคสาม
(ร่างมาตรา ๑๙)

๑๖) ให้คณะรัฐมนตรีเสนอรายงาน
ผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ พร้อมเสนอ
แผนการปฏิบัติงานต่อรัฐสภาเพื่อทราบ
อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง (ร่างมาตรา ๒๐)

ปราบปรามการค้าประเวณี เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไป
หรือชักพาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี หรือความผิดเกี่ยวกับ
การเป็นเจ้าของกิจการการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการการค้าประเวณี
หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณี
ในสถานการค้าประเวณี

(๓) ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชนตามประมวล
กฎหมายอาญาหรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการ
ฉ้อโกงประชาชน

(๔) ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้าย
ต่อทรัพย์สินหรือกระทำโดยทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์
กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจ
เครดิตฟองซิเออร์ หรือกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
ซึ่งกระทำโดย กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบหรือ
มีประโยชน์เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของสถาบันการเงิน นั้น

(๕) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิด
ต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิด
ตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ
หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น

(๖) ความผิดเกี่ยวกับการกระโชก หรือรีดเอาทรัพย์สินที่กระทำ
โดยอ้างอำนาจอัยหรือข้อโจรตามประมวลกฎหมายอาญา

(๗) ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากรตามกฎหมาย
ว่าด้วยศุลกากร

(๘) ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมาย
อาญา”

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติปราบปรามวัตถุอันตราย

พฤติกรรมอันตราย พ.ศ. ที่นางสาวกัญญา ศิลปอาชา

และคณะ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นผู้เสนอ

ร่างพระราชบัญญัติปราบปรามวัตถุอันตรายพฤติกรรมอันตราย พ.ศ. เสนอโดยนางสาวกัญญา ศิลปอาชา สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และคณะ เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ มาตรา ๑๐ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติปราบปรามวัตถุอันตรายพฤติกรรมอันตราย พ.ศ. นั้นนางสาวกัญญา ศิลปอาชา สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย และคณะ ได้เคยร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวต่อสภาผู้แทนราษฎรชุดก่อน (ชุดที่ ๒๒) ที่มีพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี โดยเป็นร่างพระราชบัญญัติที่บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร ในระหว่างวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๙ เพื่อรอการพิจารณาในวาระที่หนึ่งจนกระทั่งเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ได้มีพระราชกฤษฎีกายกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๙ จึงทำให้อายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง

สาระสำคัญ
ร่างพระราชบัญญัติปราบปรามวัตถุช่วยุพฤติกรรมอันตราย
พ.ศ.

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการปราบปรามวัตถุช่วยุพฤติกรรมอันตราย

๑.๒ เหตุผล

เนื่องด้วยมีการยกเลิกพระราชบัญญัติปราบปรามการทำให้แพร่หลายและการค้าวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๗๑ โดยพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงทำให้ปัจจุบันไม่มีกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับวัตถุลามก เช่น สื่อที่มีการแสดงกิจกรรมทางเพศ ประกอบกับยังมีสื่อที่ส่งเสริมหรือช่วยุพฤติกรรมอันตรายอื่น ๆ ที่ร้ายแรงไม่น้อยไปกว่าวัตถุลามก ได้แก่ การใช้ยาเสพติด หรือการฆ่าตัวตาย ซึ่งต้องปราบปรามไปพร้อมกันด้วย ดังนั้น เพื่อให้การปราบปรามวัตถุช่วยุพฤติกรรมอันตรายและวัตถุลามกเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติปราบปรามวัตถุช่วยุพฤติกรรมอันตราย พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

“โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการปราบปรามวัตถุช่วยุพฤติกรรมอันตราย”

๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

“พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

LIRT

๕. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๓)

“ในพระราชบัญญัตินี้

“วัตถุช่วยยุติกรรมอันตราย” หมายความว่า เอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ เสียง วัสดุบันทึกเสียง วัสดุบันทึกภาพ วัสดุบันทึกข้อมูล เสียงหรือถ้อยคำทางโทรศัพท์ ข้อมูล ข้อความ ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ไม่ว่าจะอยู่ในสื่อชนิดใดที่กระตุ้น ส่งเสริม หรือช่วยการกระทำ ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้มีการกระทำวิปริตทางเพศ
- (๒) ให้มีการกระทำทางเพศกับเด็ก
- (๓) ให้มีการฆ่าตัวตาย
- (๔) ให้ใช้ยาเสพติด

“การกระทำวิปริตทางเพศ” หมายความว่า การกระทำที่กระทำระหว่างหรือโดยสื่อ ที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ทางเพศ ดังต่อไปนี้

- (๑) ระหว่างผู้บุพการีกับผู้สืบสันดาน พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน หรือพี่น้องร่วมแต่บิดาหรือมารดาเดียวกัน
- (๒) โดยใช้ความรุนแรง ถึงขนาดที่น่าจะเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือต่อร่างกายจนถึงขั้นบาดเจ็บสาหัส
- (๓) โดยการบังคับขู่เข็ญหรือข่มขืน
- (๔) การร่วมประเวณีระหว่างบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไป และรวมถึงการร่วมประเวณีหมู่ด้วย
- (๕) โดยร่วมเพศกับสัตว์หรือโดยชำเรศพ

“เด็ก” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ และรวมถึงตัวแสดงในวัตถุช่วยยุติกรรมอันตรายที่มีลักษณะทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นเด็ก

“การฆ่าตัวตาย” หมายความว่า ความต้องการที่จะฆ่าตัวตาย การแสดงขั้นตอนในการฆ่าตัวตาย และการลอกเลียนแบบการฆ่าตัวตายด้วย

“ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และสารระเหยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการไม่ต่ำกว่าระดับ ๓ หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

LIART

๖. บทรักษาการตามพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๔)

“ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

๗. เนื้อหาของพระราชบัญญัติ

๗.๑ บทกำหนดโทษสำหรับผู้ทำ ผลิต ทำสำเนา หรือก่อให้เกิดการทำ การผลิต หรือการทำสำเนา ซึ่งวัตถุช่วยุพฤติกรรมอันตราย บทกำหนดโทษกรณีหากการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำโดยมีภาพหรือเสียงของเด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปี หรือมีลักษณะที่ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นเด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปี หรือมีข้อความที่เกี่ยวข้องถึงการมีเพศสัมพันธ์ในลักษณะใด ๆ กับเด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปี บันทึกหรือปรากฏอยู่ในวัตถุช่วยุพฤติกรรมอันตราย และบทกำหนดโทษสำหรับผู้มีไว้ในครอบครอง ส่งผ่านหรือยังให้ส่งผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อสารสนเทศอย่างอื่น ซึ่งวัตถุช่วยุพฤติกรรมอันตรายดังกล่าวมานี้ (ร่างมาตรา ๕)

“ผู้ใดทำ ผลิต ทำสำเนา หรือก่อให้เกิดการทำ การผลิตหรือการทำสำเนาซึ่งวัตถุช่วยุพฤติกรรมอันตราย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือปรับหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยมีภาพหรือเสียงของเด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปี หรือมีลักษณะที่ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นเด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปี หรือมีข้อความที่เกี่ยวข้องถึงการมีเพศสัมพันธ์ในลักษณะใด ๆ กับเด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปี บันทึกหรือปรากฏอยู่ในวัตถุช่วยุพฤติกรรมอันตราย ผู้กระทำได้ระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท

ผู้ใดมีไว้ในครอบครอง ส่งผ่านหรือยังให้ส่งผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อสารสนเทศอย่างอื่น ซึ่งวัตถุช่วยุพฤติกรรมอันตรายตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ผู้นั้นต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิด เว้นแต่เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ของการศึกษา การทดลองทางวิทยาศาสตร์หรือการแพทย์ หรือการกระทำที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ”

๗.๒ บทกำหนดโทษกรณีการกระทำความผิดตามมาตรา ๕ หากกระทำไปเพื่อความประสงค์แห่งการค้าหรือโดยการค้าหรือโดยการจำหน่าย มีไว้เพื่อจำหน่าย นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไป แจกจ่าย หรือทำให้แพร่หลาย เผยแพร่ต่อสาธารณชนหรือแสดงอวดแก่ประชาชนไม่ว่าด้วยวิธีการใด ๆ ซึ่งวัตถุช่วยุพฤติกรรมอันตราย บทกำหนดโทษหากเป็นการกระทำต่อเด็กหรือใช้เด็กให้เป็นผู้กระทำความผิด และบทกำหนดโทษหากเป็นการกระทำที่มีเจตนากระทำต่อเด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปีหรือใช้ให้เด็กอายุต่ำกว่าสิบห้าปีเป็นผู้กระทำความผิด (ร่างมาตรา ๖)

“ถ้าการกระทำตามมาตรา ๕ เป็นการกระทำเพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า จำหน่าย มีไว้เพื่อจำหน่าย นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือ ยังให้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไป แจกจ่าย หรือทำให้แพร่หลาย เผยแพร่ ต่อสาธารณชน หรือแสดงอวดแก่ประชาชนไม่ว่าด้วยวิธีการใด ๆ ซึ่งวัตถุประสงค์ยู่ยู่พฤติกรรมอันตราย ผู้กระทำได้ระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้กึ่งหนึ่ง

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำต่อเด็กหรือใช้เด็กให้เป็นผู้กระทำความผิด ผู้กระทำได้ระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำที่มีเจตนากระทำต่อเด็กที่มีอายุต่ำกว่า สิบห้าปีหรือใช้ให้เด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปีเป็นผู้กระทำความผิด ผู้กระทำได้ระวางโทษเป็น สามเท่าของโทษที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง”

๗.๓ บทกำหนดโทษกรณีสมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพื่อกระทำความผิด ตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ บทกำหนดโทษแก่ผู้ร่วมสมคบด้วยกัน หากผู้ร่วมกระทำความผิดด้วยกันนั้นคนใดคนหนึ่งลงมือกระทำความผิดตามที่ได้สมคบกันไปแล้ว บทกำหนดโทษแก่ผู้สมคบที่กระทำการขัดขวางการกระทำความผิดที่ได้กระทำถึงขั้นลงมือแล้ว และการให้ดุลพินิจแก่ศาลในการลงโทษ กรณีหากผู้ร่วมสมคบกันกระทำความผิดคนหนึ่งคนใดกลับใจให้ความจริงแห่งการสมคบกันนั้นต่อ พนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนที่จะมีการกระทำความผิดตามที่ได้สมคบกัน (ร่างมาตรา ๗)

“ผู้ใดสมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งคนใดคนหนึ่งได้ลงมือกระทำความผิดตามที่ได้สมคบกันไปแล้ว ผู้ร่วมสมคบด้วยกันต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ สำหรับความผิดนั้น อีกกระทงหนึ่งด้วย

ในกรณีที่ความผิดได้กระทำถึงขั้นลงมือกระทำความผิด แต่เนื่องจากการเข้าขัดขวางของผู้สมคบทำให้การกระทำนั้นกระทำไปไม่ตลอดหรือกระทำตลอดแล้ว แต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้สมคบที่กระทำการขัดขวางนั้น คงได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งเท่านั้น

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกลับใจให้ความจริงแห่งการสมคบต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนที่จะมีการกระทำความผิดตามที่ได้สมคบกัน ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้หรือศาลจะไม่ลงโทษเลยก็ได้”

๗.๔ บทกำหนดโทษสำหรับการกระทำความผิดตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ หากได้ร่วมกันกระทำความผิดตั้งแต่สามคนขึ้นไป เพื่อกระทำความผิด หรือเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ทางการเงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใด ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม (ร่างมาตรา ๘)

“ถ้าการกระทำตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ ได้กระทำร่วมกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป เพื่อกระทำความผิด หรือเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ทางการเงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใด ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

๗.๕ บทกำหนดโทษกรณีนิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ (ร่างมาตรา ๙)

“นิติบุคคลใดกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุไว้ในมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

กรณีตามวรรคหนึ่งให้ถือว่ากรรมการ ผู้จัดการหรือนิติบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้ร่วมกระทำผิดกับนิติบุคคลนั้น ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย”

๗.๖ กำหนดให้ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ ที่ได้กระทำลงนอกราชอาณาจักร ให้ผู้นั้นต้องรับโทษในราชอาณาจักรหากเข้าเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๑๐)

“ผู้ใดกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุไว้ในมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ แม้กระทำนอกราชอาณาจักร ผู้นั้นต้องรับโทษในราชอาณาจักร ถ้าปรากฏว่า

(๑) ผู้กระทำความผิดหรือผู้ร่วมกระทำความผิดคนใดคนหนึ่งเป็นคนไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(๒) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว แต่ได้กระทำโดยประสงค์ให้ความผิดเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือเป็นความผิดที่รัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย หรือ

(๓) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายของรัฐที่การกระทำเกิดขึ้นในเขตอำนาจของรัฐนั้น หากผู้กระทำความผิดนั้นมาปรากฏตัวอยู่ในราชอาณาจักรและมีได้มีการส่งตัวผู้นั้นออกไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม”

๗.๗ กรณีการดำเนินคดีอาญาและเพิกถอนหรือพักใช้ใบอนุญาตหรือมีคำสั่งอื่นใดตามกฎหมาย หากการกระทำความผิดตามกฎหมายนี้ได้กระทำในโรงแรม โรงภาพยนตร์ สถานบริการหรือสถานประกอบกิจการอื่นใดตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น (ร่างมาตรา ๑๑)

“ถ้าการกระทำความผิดตามกฎหมายนี้ได้กระทำในโรงแรม โรงภาพยนตร์ สถานบริการ หรือสถานประกอบกิจการอื่นใดตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น โดยผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการดังกล่าวรู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดนั้น เมื่อได้มีการดำเนินคดีอาญา

กับผู้กระทำความผิดแล้ว ก็ให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายนั้น ๆ เร่งพิจารณาเพิกถอนหรือพักใช้ใบอนุญาต หรือมีคำสั่งอื่นใดตามกฎหมายดังกล่าวด้วยแล้วแต่กรณี

ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนี้ แจ้งให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายนั้น ๆ เป็นผู้ดำเนินการเพิกถอนหรือพักใช้ใบอนุญาต หรือมีคำสั่งอื่นใดตามกฎหมายดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง”

๗.๘ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๑๒)

“ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา”

๗.๙ กำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ในการรวบรวมพยานหลักฐานในการพิจารณาคดี (ร่างมาตรา ๑๓ และร่างมาตรา ๑๔)

- “ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจยึดหรือสั่งอายัดบรรดาวัตถุช่วยยุติกรรมอันตรายและทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องหรือใช้ในการกระทำความผิดไว้เพื่อเป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้จนกว่าพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องหรือจนกว่าคดีถึงที่สุดแล้ว แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ไม่ว่าทรัพย์สินนั้นจะเป็นผู้ของกระทำความผิดหรือเป็นของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่ก็ตาม

ความในวรรคก่อนนี้ให้รวมถึงอำนาจในการกักไว้เพื่อให้ศาลสั่งเปิดหีบห่อพัสดุภัณฑ์ จดหมาย และตู้ไปรษณีย์ภัณฑ์ที่อยู่ในครอบครองของผู้ใดก็ได้ ในเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่ามีมีการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๔๗ หรือมีวัตถุช่วยยุติกรรมอันตรายหรือมีการค้าซึ่งวัตถุช่วยยุติกรรมอันตรายด้วย”

- “เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใด ๆ ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกที่มีเหตุอันควรเชื่อว่ามีมีการกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ เพื่อตรวจค้น ยึด หรืออายัดวัตถุช่วยยุติกรรมอันตราย หรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดดังกล่าว ซึ่งหากเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ วัตถุช่วยยุติกรรมอันตรายหรือพยานหลักฐานดังกล่าวนั้น จะถูกยกย้าย ชุกซ่อน ทาลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

๗.๑๐ กำหนดให้ศาลมีอำนาจริบบรรดาวัตถุช่วยยุติกรรมอันตรายและทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องหรือใช้ในการกระทำความผิด รวมทั้งทรัพย์สินที่ถูกนำมาใช้เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๔๗ โดยให้ตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่ที่ศาลสั่งให้ริบนั้นเป็นบรรดาวัตถุช่วยยุติกรรมอันตรายหรือทรัพย์สินที่มีไว้แล้ว

เป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นก็ให้ทำลายเสียให้สิ้น (ร่างมาตรา ๑๕ และร่างมาตรา ๑๖)

- “บรรดาวัตถุที่ยุ่ยุพฤติกรรมอันตราย และทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องหรือใช้ในการกระทำความผิด รวมทั้งทรัพย์สินที่ถูกนำมาใช้เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๗ ให้ริบเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมียุ่หรือจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่”

- “ทรัพย์สินที่ศาลพิพากษาหรือสั่งให้ริบตามมาตรา ๑๕ ให้ตกเป็นของแผ่นดิน แต่บรรดาวัตถุที่ยุ่ยุพฤติกรรมอันตรายหรือทรัพย์สินที่มีไว้แล้วเป็นความผิดในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นให้ทำลายเสียให้สิ้น”

๗.๑๑ กำหนดให้เจ้าของที่แท้จริงซึ่งไม่รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดและไม่มีเหตุอันสมควรที่จะรู้เช่นนั้นด้วย สามารถยื่นคำร้องขอคืนทรัพย์สินซึ่งศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ริบนั้นได้ แต่ต้องยื่นคำร้องภายในหนึ่งปีนับแต่วันมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ริบถึงที่สุด (ร่างมาตรา ๑๗)

“ในกรณีที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ริบทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องหรือใช้ในการกระทำความผิด หากปรากฏภายหลังตามคำร้องขอของเจ้าของที่แท้จริงไม่รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดและไม่มีเหตุอันสมควรที่จะรู้เช่นนั้นด้วย ก็ให้ศาลคืนทรัพย์สินนั้นแก่เจ้าของ แต่คำร้องต้องยื่นภายในหนึ่งปีนับแต่วันมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ริบถึงที่สุด”

๗.๑๒ กำหนดการใช้ดุลพินิจของศาล กรณีหากศาลเห็นว่าผู้นั้นกระทำความผิดโดยอาศัยโอกาสจากการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือเนื่องจากการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ และในกรณีศาลพิพากษาให้รอกการกำหนดโทษไว้หรือกำหนดโทษแต่ให้รอกการลงโทษไว้ ให้ศาลมีคำสั่งให้ดำเนินการคุมความประพฤติต่อไปด้วย (ร่างมาตรา ๑๘)

“เมื่อศาลพิพากษาว่าจำเลยตามพระราชบัญญัตินี้มีความผิด ไม่ว่าจะมียุ่หรือขอของพนักงานอัยการหรือไม่ ถ้าศาลเห็นว่าผู้นั้นกระทำความผิดโดยอาศัยโอกาสจากการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือเนื่องจากการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ และเห็นว่าหากผู้นั้นประกอบอาชีพหรือวิชาชีพนั้นต่อไปอาจจะกระทำความผิดเช่นนั้นขึ้นได้อีก ศาลจะสั่งไว้ในคำพิพากษาห้ามประกอบอาชีพหรือวิชาชีพนั้นให้มีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปี นับแต่วันพ้นโทษไปแล้วก็ได้

ในกรณีที่ศาลพิพากษาให้รอกการกำหนดโทษไว้หรือกำหนดโทษแต่ให้รอกการลงโทษไว้ ให้ศาลมีคำสั่งให้ดำเนินการคุมความประพฤติต่อไปด้วย”

๗.๑๓ กำหนดให้ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เว้นแต่ความผิดตามมาตรา ๕ วรรคสาม (ร่างมาตรา ๑๙)

“ให้ถือว่าการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นตามมาตรา ๕ วรรคสาม เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน”

๗.๑๔ กำหนดให้คณะรัฐมนตรีเสนอรายงานผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และเสนอแผนการปฏิบัติงานต่อรัฐสภา (ร่างมาตรา ๒๐)

“ให้คณะรัฐมนตรีเสนอรายงานผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ พร้อมเสนอแผนการปฏิบัติงานต่อรัฐสภาเพื่อทราบอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง”

<p>พระราชบัญญัติปรมการทำให้แพร่หลายและการค้าวัตถุอันลามก พุทธศักราช ๒๔๗๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติปราบปรามวัตถุอันตราย พ.ศ. (ที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้เสนอ)</p>
	<p>มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“วัตถุอันตราย” หมายความว่า เอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ เสียง วัสดุบันทึกเสียง วัสดุบันทึกภาพ วัสดุบันทึกข้อมูล เสียงหรือถ้อยคำทางโทรศัพท์ ข้อมูล ข้อความ ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ไม่ว่าจะอยู่ในสื่อชนิดใดที่กระตุ้น ส่งเสริม หรือยั่วยุการกระทำดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ให้มีการกระทำวิปริตทางเพศ (๒) ให้มีการกระทำทางเพศกับเด็ก (๓) ให้มีการฆ่าตัวตาย (๔) ให้ใช้ยาเสพติด <p>“การกระทำวิปริตทางเพศ” หมายความว่า การกระทำที่กระทำระหว่างหรือโดยสื่อที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ทางเพศ ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ระหว่างผู้บุพการีกับผู้สืบสันดาน พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน หรือพี่น้องร่วมแต่บิดาหรือมารดาเดียวกัน (๒) โดยใช้ความรุนแรง ถึงขนาดที่น่าจะเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือต่อร่างกายจนถึงขั้นบาดเจ็บสาหัส (๓) โดยการบังคับขู่เข็ญหรือข่มขืน (๔) การร่วมประเวณีระหว่างบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไป และรวมถึงการร่วมประเวณีหมู่ด้วย (๕) โดยร่วมเพศกับสัตว์หรือโดยชำเราศพ <p>“เด็ก” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ และรวมถึงตัวแสดงในวัตถุอันตรายที่มีลักษณะทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นเด็ก</p> <p>“การฆ่าตัวตาย” หมายความว่า ความต้องการที่จะฆ่าตัวตาย การแสดงขั้นตอนในการฆ่าตัวตาย และการลอกเลียนแบบการฆ่าตัวตายด้วย</p> <p>“ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และสารระเหย</p>

<p>พระราชบัญญัติปราบปรามการทำให้แพร่หลายและการค้าวัตถุอันลามก พุทธศักราช ๒๔๗๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติปราบปรามวัตถุอันตราย พ.ศ. (ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติเป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๓ ผู้ใด เพื่อประโยชน์หรือในทางค้าขาย จำหน่ายหรือแสดงออกต่อสาธารณชน บังอาจทำ ทำให้มีขึ้น มีไว้ในครอบครอง นำหรือส่งเข้ามาจากต่างประเทศ ส่งออกไปนอกประเทศ พาไป ทำให้แพร่หลาย ให้ยืม หรือยังผู้อื่นให้นำหรือส่งเข้ามาจากต่างประเทศ ส่งออกไปนอกประเทศ หรือพาไป ซึ่งหนังสืออันบุคคลแต่งขึ้น ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ขึ้น รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ที่ลามก หรือวัตถุอันลามกอย่างอื่นก็ดี หรือประกอบกิจการ หรือมีส่วนในกิจการเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งอันลามกดังกล่าวแล้ว จะในทางสาธารณะหรือในส่วนเอกชนก็ดี ทว่าว่ามีมีความผิด</p>	<p>ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย</p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการไม่ต่ำกว่าระดับ ๓ หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๕ ผู้ใดทำ ผลิต ทำสำเนา หรือก่อให้เกิดการทำ การผลิตหรือการทำสำเนาซึ่งวัตถุอันตราย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือปรับหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยมีภาพหรือเสียงของเด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปี หรือมีลักษณะที่ทำให้เข้าใจว่าเป็นเด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปี หรือมีข้อความที่เกี่ยวข้องถึงการมีเพศสัมพันธ์ในลักษณะใด ๆ กับเด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปี บันทึบหรือปรากฏอยู่ในวัตถุอันตราย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท</p> <p>ผู้ใดมีไว้ครอบครอง ส่งผ่านหรือยังให้ส่งผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อสารสนเทศอย่างอื่น ซึ่งวัตถุอันตรายตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ผู้นั้นต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิด เว้นแต่เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ของการศึกษา การทดลองทางวิทยาศาสตร์หรือการแพทย์ หรือการกระทำที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ</p> <p>มาตรา ๖ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๕ เป็นการกระทำเพื่อความประสงค์แห่งการค้าหรือโดยการค้า จำหน่าย มีไว้เพื่อจำหน่าย นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไป จำหน่าย หรือทำให้แพร่หลายเผยแพร่ต่อสาธารณชน หรือแสดงออกแก่ประชาชนไม่ว่าด้วยวิธีการใด ๆ ซึ่งวัตถุอันตราย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ถึงหนึ่ง</p> <p>ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำต่อเด็กหรือใช้เด็กให้เป็นผู้กระทำความผิด ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง</p>

<p>พระราชบัญญัติปรามการทำให้แพร่หลายและการค้าวัตถุอันลามก พุทธศักราช ๒๔๗๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติปรามปรามวัตถุร้ายุกุพฤติกรรมอันตราย พ.ศ. (ที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้เสนอ)</p>
<p>ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔๐ แห่งกฎหมายลักษณะอาญา</p> <p>มาตรา ๔ ผู้ใด เพื่อจะช่วยในการทำให้แพร่หลายหรือช่วยในการค้าวัตถุอันลามกตั้งระบุมไว้ในมาตราก่อน บังอาจประกาศโฆษณาหรือทำให้ทราบทั่วกันไปว่ามีบุคคลทำให้แพร่หลายหรือทำการค้าขายซึ่งวัตถุเช่นว่านี้ก็ดี หรือประกาศโฆษณาหรือทำให้ทราบกันไปโดยตรงหรือทางอ้อมก็ดี ว่าบุคคลอาจหาวัตถุอันลามกดังกล่าวนั้นได้โดยวิธีใด ฉะนั้น ท่านว่า มันมีความผิดต้องระวางโทษตั้งที่บัญญัติไว้ในมาตราก่อน</p> <p>ประกาศมาณวันที่ ๒๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๑ เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน</p>	<p>ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำที่มีเจตนากระทำต่อเด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปีหรือใช้ให้เด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปีเป็นผู้กระทำความผิด ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๗ ผู้ใดสมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งคนใดคนหนึ่งได้ลงมือกระทำความผิดตามที่ได้สมคบกันไปแล้ว ผู้ร่วมสมคบด้วยกันต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ สำหรับความผิดนั้นอีกกระทงหนึ่งด้วย</p> <p>ในกรณีที่มีความผิดได้กระทำถึงขั้นลงมือกระทำความผิด แต่เนื่องจากการเข้าขัดขวางของผู้สมคบทำให้การกระทำนั้นกระทำไปไม่ตลอดหรือกระทำตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้สมคบที่กระทำการขัดขวางนั้น คงได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งเท่านั้น</p> <p>ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกลับใจให้ความจริงแก่การสมคบต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนที่จะมีการกระทำความผิดตามที่ได้สมคบกัน ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้หรือศาลจะไม่ลงโทษเลยก็ได้</p> <p>มาตรา ๘ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ ได้กระทำร่วมกันตั้งแต่สามคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิด หรือเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ทางการเงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใด ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงสี่แสนบาท</p> <p>มาตรา ๙ นิติบุคคลใดกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุไว้ในมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท</p> <p>กรณีตามวรรคหนึ่งให้ถือว่ากรรมการ ผู้จัดการหรือนิติบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้ร่วมกระทำผิดกับนิติบุคคลนั้น ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย</p>

พระราชบัญญัติปรามการทำให้แพร่หลายและการค้าวัตถุอันลามก
พุทธศักราช ๒๔๗๑

ร่างพระราชบัญญัติปรามปรามวัตถุร้ายผู้ผูกพันกรรมอันตราย พ.ศ.
(ที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้เสนอ)

มาตรา ๑๐ ผู้ใดกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุไว้ในมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ แม้กระทำนอกราชอาณาจัก ผู้นั้นต้องรับโทษในราชอาณาจักร ถ้าปรากฏว่า

(๑) ผู้กระทำความผิดหรือผู้ร่วมกระทำความผิดคนใดคนหนึ่งเป็นคนไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(๒) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว แต่ได้กระทำโดยประสงค์ให้ความผิดเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือเป็นความผิดที่รัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย หรือ

(๓) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายของรัฐที่การกระทำเกิดขึ้นในเขตอำนาจของรัฐนั้น หากผู้กระทำความผิดนั้นมาปรากฏตัวอยู่ในราชอาณาจักรและมีได้มีการส่งตัวผู้นั้นออกไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ถ้าการกระทำความผิดตามกฎหมายนี้ได้กระทำในโรงแรม โรงภาพยนตร์ สถานบริการ หรือสถานประกอบกิจการอื่นใดตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น โดยผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการดังกล่าวรู้เห็นเป็นใจช่วยในการกระทำความผิดนั้น เมื่อได้มีการดำเนินคดีอาญากับผู้กระทำความผิดแล้ว ก็ให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายนั้น ๆ เรงพิจารณาเพิกถอนหรือพักใช้ใบอนุญาต หรือมีคำสั่งอื่นใดตามกฎหมายดังกล่าวด้วยแล้วแต่กรณี

ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนี้ แจ้งให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายนั้น ๆ เป็นผู้ดำเนินการเพิกถอนหรือพักใช้ใบอนุญาต หรือมีคำสั่งอื่นใดตามกฎหมายดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจยึดหรือสั่งอายัดบรรดาวัตถุร้ายผู้ผูกพันกรรมอันตรายและทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องหรือใช้ในการกระทำความผิดไว้เพื่อเป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้จนกว่าพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องหรือจนกว่าคดีถึงที่สุดแล้ว แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ไม่ว่าทรัพย์สินนั้นจะเป็นผู้ของกระทำความผิดหรือเป็นของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่ก็ตาม

พระราชบัญญัติปรามการทำให้แพร่หลายและการค้าวัตถุอันลามก
พุทธศักราช ๒๔๗๑

ร่างพระราชบัญญัติปรามปรามวัตถุอันตราย พ.ศ.
(ที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้เสนอ)

ความในวรรคก่อนนี้ให้รวมถึงอำนาจในการกักไว้เพื่อให้ศาลสั่งเปิดหีบห่อ พัสดุภัณฑ์
จดหมาย และตู้ไปรษณีย์ภัณฑ์ที่อยู่ในครอบครองของผู้ใดก็ได้ ในเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่า
มีการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๔๗ หรือมีวัตถุอันตราย
หรือมีการค้าซึ่งวัตถุอันตรายด้วย

มาตรา ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใด ๆ ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น
ถึงพระอาทิตย์ตก ที่มีเหตุอันควรเชื่อว่ามีกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุในมาตรา ๕
และมาตรา ๖ เพื่อตรวจค้น ยึด หรืออายัดวัตถุอันตราย หรือพยานหลักฐาน
ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดดังกล่าว ซึ่งหากเน้นซักถามจะเอาหมายค้นมาได้ วัตถุอันตราย
หรือพยานหลักฐานดังกล่าวนั้น จะถูกยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้
เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัว
ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๕ บรรดาวัตถุอันตราย และทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องหรือใช้
ในการกระทำความผิด รวมทั้งทรัพย์สินที่ถูกนำมาใช้เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา ๒๔๗ ให้ริบเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมีความผิดหรือจะมีผู้ถูกลงโทษ
ตามคำพิพากษาหรือไม่

มาตรา ๑๖ ทรัพย์สินที่ศาลพิพากษาหรือสั่งให้ริบตามมาตรา ๑๕ ให้ตกเป็นของ
แผ่นดิน แต่บรรดาวัตถุอันตรายหรือทรัพย์สินที่มีไว้แล้วเป็นความผิดใน
พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นให้ทำลายเสียให้สิ้น

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ริบทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องหรือ
ใช้ในการกระทำความผิด หากปรากฏภายหลังตามคำร้องของเจ้าของที่แท้จริงไม่รู้เห็นเป็นใจด้วย
ในการกระทำความผิดและไม่มีเหตุอันควรที่จะรู้เช่นนั้นด้วย ก็ให้ศาลคืนทรัพย์สินนั้นแก่เจ้าของ
แต่คำร้องต้องยื่นภายในหนึ่งปีนับแต่วันมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ริบถึงที่สุด

<p>พระราชบัญญัติปรามการทำให้แพร่หลายและการค้าวัตถุอันตราย พุทธศักราช ๒๔๗๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติปรามปรามวัตถุวิญญูติกรรมอันตราย พ.ศ. (ที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้เสนอ)</p>
	<p>มาตรา ๑๘ เมื่อศาลพิพากษาว่าจำเลยตามพระราชบัญญัตินี้มีความผิด ไม่ว่าจะมีความผิดของพนักงานอัยการหรือไม่ ถ้าศาลเห็นว่าผู้นั้นกระทำความผิดโดยอาศัยโอกาสจากการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือเนื่องจากการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ และเห็นว่าหากผู้นั้นประกอบอาชีพหรือวิชาชีพนั้นต่อไปอาจจะกระทำความผิดเช่นนั้นขึ้นได้อีก ศาลจะสั่งไว้ในคำพิพากษาห้ามประกอบอาชีพหรือวิชาชีพนั้นมิกำหนดเวลาไม่เกินห้าปี นับแต่วันพ้นโทษไปแล้วก็ได้</p> <p>ในกรณีที่ศาลพิพากษาให้รอกการกำหนดโทษไว้หรือกำหนดโทษแต่ให้รอกการลงโทษไว้ให้ศาลมีคำสั่งให้ดำเนินการคุมความประพฤติต่อไปด้วย</p> <p>มาตรา ๑๙ ให้ถือว่าการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นตามมาตรา ๕ วรรคสาม เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน</p> <p>มาตรา ๒๐ ให้คณะรัฐมนตรีเสนอรายงานผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้พร้อมเสนอแผนการปฏิบัติงานต่อรัฐสภาเพื่อทราบอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรี</p>

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติปราบปรามวัตถุชั่วร้าย
พฤติกรรมอันตราย พ.ศ.

สถานการณ์สื่อลามก (ภัยคุกคามเด็ก)

สื่อเรื่องเพศมีปรากฏในสังคมมาเนิ่นนาน แต่ถูกจำกัดให้มีและให้ใช้ประโยชน์เฉพาะกลุ่มคน เช่น คู่สามีภรรยา และเป็นที่ยอมรับกันว่าผู้ที่จะสามารถเสพสื่อเหล่านี้ต้องเป็นผู้ใหญ่ มีวุฒิภาวะ มีความคิดคั่นกรองในการบริโภคสื่อเหล่านั้นอย่างมีวิจารณญาณ แต่ในปัจจุบัน กลับกลายเป็นว่าสื่อเหล่านี้ถูกผลิตออกมาหลากหลายแพร่กระจายไปทั่วทุกหัวระแหง ทุกคน (รวมทั้งเด็กๆ) สามารถเข้าถึงสื่อลามกได้ง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอินเทอร์เน็ต การควบคุมก็เป็นที่ไปอย่างเชิงซ้ำไม่ทันกับการเติบโตของธุรกิจผลิตและจัดจำหน่ายสื่อลามก ซ้ำร้ายธุรกิจเหล่านี้ยังดักดวงผลประโยชน์จากเด็กๆ มองเด็กเป็นเหยื่อทั้งในแง่เป็นลูกค้าบริโภคสื่อลามก พบเด็กเป็นผู้ถูกกระทำอยู่ในสื่อลามก รวมไปถึงการชักชวนให้เข้าสู่การค้าประเวณีกฎหมายที่มีบทลงโทษผู้ประกอบการ “สื่อลามก” ก็มีอยู่ เช่น ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 287 จำคุกได้ 3 ปี ปรับไม่เกิน 3 พันบาท แต่ดูเหมือนไม่สามารถจัดการกับธุรกิจสื่อลามกซึ่งมีเม็ดเงินหมุนเวียนมากมายมหาศาล ปัญหาทางเพศของเด็กก็ยิ่งทวีความซับซ้อนขึ้นเรื่อยๆ ทั้งการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การตั้งครรภ์ในวัยเรียน ค่านิยมของเด็กวัยรุ่นเรื่องกิ๊กหรือแข่งขันการสะสมคู่นอน เด็กๆ กระโจนเข้าสู่วังวนของการขายประเวณี ตามมาด้วยปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ สถิติผู้ป่วยโรคเอดส์ในกลุ่มเด็กวัยรุ่นเพิ่มมากขึ้น การทำแท้ง ฯลฯ

ความเห็นของสังคมต่อ “สื่อลามก”

ความกังวลใจของสังคมที่มีต่อสถานการณ์ “สื่อลามก” เริ่มก่อตัวขึ้นเรื่อยๆ ถ้าดูจากรายงานประจำปีเรื่อง **สุขภาพคนไทย** โดยสถาบันวิจัยประชากรและสังคม ม.มหิดล ภายใต้การสนับสนุนจาก สสส. ได้คัดเลือกสถานการณ์เด่นที่ประชาชนทั่วประเทศเห็นว่ามีความผลกระทบต่อสุขภาพของคนไทยในปี 2547 พบว่ามีทั้งสิ้นจำนวน 37 สถานการณ์ และมี 3 สถานการณ์ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ คือ เรื่องสื่อลามก (เรื่องโป๊ วีดีโอ เพลง เว็บไซต์ การ์ตูน จอมือถือ หนังสือ และเว็บแคม) เพศศึกษากับปัญหาเซ็กซ์ เอื้ออาทรและเซ็กซ์เพื่อการซื้อขายความรุนแรงทางเพศต่อเด็กและผู้หญิง

จากสวนดุสิตโพล ดำรวจความคิดเห็นประชาชนต่อสื่อลามกในสังคมไทย จำนวน 1,044 คน พบว่า สื่อลามกที่ร้ายแรงที่สุด คือ เซ็กซ์ของคนในครอบครัว (23%) ภาพการข่มขืนรูมโทรม (22%) หนังสือลามกที่แอบถ่าย (20%) หนังสือลามกเกี่ยวกับเด็ก (19%) และการเสนอขายสินค้าทางเพศ (16%) เมื่อถามถึงการกำจัดสื่อลามกในสังคมไทย 65% คิดว่ากำจัดไม่ได้ เพราะไม่มีบทลงโทษที่จริงจัง สื่อลามกมีปริมาณมากแพร่หลายได้หลายทาง และเห็นเรื่องเซ็กซ์เป็นเรื่องธรรมชาติ มีเพียง 13% คิดว่ากำจัดได้อย่างไรก็ตาม ประชาชนเห็นว่าสามารถจัดการหรือลดปัญหาสื่อลามกได้ ต้องมีมาตรการขั้นเด็ดขาดในการลงโทษ/เพิ่มบทลงโทษ(34%) จัดให้มีเจ้าหน้าที่ดูแลควบคุมสื่อลามกทุกประเภทโดยตรง (23%) สร้างสุขภาพจิตคนในสังคมให้ดีขึ้นจะได้เลิกเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ (17%) สร้างภูมิคุ้มกันที่ครอบครัว (15%) และกำจัดแหล่งต้นตอสื่อลามก (9%)

จากงานวิจัย “สื่อลามกกับเด็กไทย” ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยเก็บข้อมูลจากเด็กประถมปลาย (4 - 6) เด็กมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาพบว่า

เด็กส่วนใหญ่เริ่มเสพสื่อลามกตั้งแต่ประถม 6 (ชาย 18.3% หญิง 14.3%) และมีเด็กบางคนเริ่มตั้งแต่อนุบาล 1 (ชาย 0.32% หญิง 0.51%) โดยระบุว่าดูจากท้ายวิดีโอการ์ตูนที่พ่อเปิดให้ดูเด็กมากกว่า 50% รู้จักและเสพสื่อลามกจากเพื่อน เช่น ใครมีวิดีโอโป๊จะเอามาให้เพื่อนๆ เวียนกันดู สถานที่ที่เด็กส่วนใหญ่นิยมเสพสื่อลามกที่ห้องส่วนตัว รองลงมาคือที่บ้านเพื่อน และ โรงเรียน ประเภทของสื่อลามกที่เด็กชายชอบคือ วีซีดี หนังสือและอินเทอร์เน็ต ส่วนเด็กหญิงนิยมการ์ตูนมากที่สุด รองลงมาคือหนังสือและวีซีดี ทั้งนี้ ทั้งชายและหญิงเห็นตรงกันว่าวีซีดีและอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่เข้าถึงง่ายที่สุด

สื่อลามกยอดนิยมของเด็ก

การ์ตูนลามก

หนังสือการ์ตูนเป็นของคู่กับเด็กมาแต่ไหนแต่ไร แต่การ์ตูนเดี๋ยวนี้อาจมีเนื้อหาเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสมสำหรับเด็กๆ มีภาพโป๊เปลือยและการร่วมเพศ ชำร่วยกว่านั้นคือมีความลามกอนาจารรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ เช่น เซกซ์ชีวิตดาร (คนกับสัตว์) เด็กข่มขืนเด็ก เด็กข่มขืนครู ฯลฯ ราคาไม่แพง เล่มละ 35 บาท ยิ่งถ้าเป็นหนังสือมือสองก็จะถูกลงไปอีก เด็กๆหาซื้อได้ง่าย จากรายการ “ถอดรหัส” ตอน “โป๊มัยน้อง” ออกอากาศวันที่ 7 ม.ค. 2548 ดำรวจพบร้านขายการ์ตูนลามกหน้าโรงเรียนต่างๆ ในกรุงเทพฯหลายแห่ง เมื่อถึงเวลาเลิกเรียนจะมีนักเรียนเข้ามาเลือกซื้ออย่างขวกไขว่ โดยมีเจ้าของร้านคอยแนะนำสินค้าตลอดเวลา นอกจากนี้ตามแผงหนังสือทั่วไปก็จะมีการ์ตูนลามกปะปนอยู่ การ์ตูนลามกจะมีหน้าปกเหมือนการ์ตูนธรรมดาจนพ่อแม่ไม่สังเกต แต่คนที่อ่านหนังสือพวกนี้จะดูออก

วิจัย

แผ่นวีซีดีไปมีราคาถูก (20 - 30 บาท) และวางขายแพร่หลาย ในห้าง แผงลอย ตลาดนัด ป้ายรถเมล์ สามารถอัดคอปปีแจกจ่ายให้กันได้ เพียงแค่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีอุปกรณ์ไรท์ซีดี กล้องถ่ายภาพวีดีโอมีใช้กันแพร่หลาย และเป็นที่มาของวีซีดีไปที่อาจตั้งใจถ่ายหรือถูกแอบถ่ายก็ตาม เช่น เหตุการณ์วีซีดีไฮโซ อื้อฉาวเมื่อไม่นานมานี้ หนังสือมีต้นทุนการผลิตต่ำ กำไรงาม ทำให้ธุรกิจผลิตหนังสือแผ่นที่เน้นเรื่อง กามารมณ์หาวหวิวหรือขายเรื่อนร่างเคิบโตมาก ภาครัฐควบคุมไม่ทั่วถึง และในปัจจุบันยังเป็นที่ถกเถียงกันถึงมาตรการควบคุม อินเทอร์เน็ต เป็นแหล่งเสพลือลามกที่สะดวกมากที่สุด พ่อแม่มักปล่อยให้เด็กใช้เวลากับการอยู่หน้าเครื่องคอมพิวเตอร์โดยไม่ติดตามดูว่าเด็กทำอะไร และมีหลายบ้านที่มีมักจะวางเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ในห้องนอนส่วนตัว

จากการสำรวจจำนวนเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับเว็บลามก พบว่ามีมากกว่า 106 ล้านเว็บไซต์ จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในไทย กลุ่มที่มีอัตราการเคิบโตสูงสุดคือ กลุ่มเด็กอายุต่ำกว่า 20 ปี ผลสำรวจในต่างประเทศ ระบุว่า 1 ใน 5 ของเด็กที่เล่นแซทรูม (ห้องสนทนา) เคยถูกชักชวนให้มีเพศสัมพันธ์ 25% ของเด็กที่ถูกชักชวนให้มีเพศสัมพันธ์ กลับบอกพ่อแม่ 9 ใน 10 ของเด็กอายุ 9-16 ปี เคยดูสื่อลามกในอินเทอร์เน็ตชื่อที่น่าจะปลอดภัยสำหรับเด็กในการค้นหาด้วย search engine กลับนำไปสู่เว็บไซต์ลามก เช่น Disney , Action man , Barbie , Pokemon , Alice , My Little Pony

ผลสำรวจพฤติกรรมการเล่นอินเทอร์เน็ตของเด็กในไทย ระบุว่า

มีเด็ก 39% เยาวชน 80% ใช้อินเทอร์เน็ตตามลำพัง มีพ่อแม่เพียง 24% ที่ดูแลการใช้อินเทอร์เน็ตของลูกอย่างใกล้ชิด อีก 40% ไม่ค่อยดูแล มีพ่อแม่เพียง 15% คิดตั้งโปรแกรมกั้นกรองเนื้อหาไม่เหมาะสมในคอมพิวเตอร์ลูก 68% ไม่ได้ติดตั้ง และ 17% ไม่รู้เรื่องนี้เลยสิ่งที่เด็กๆเจอในอินเทอร์เน็ตคือ 12.41% ถูกขอนัดพบ 19.31% พบรูปภาพหรือข้อความลามก 11.04% ตั้งใจเข้าเว็บลามก และอีก 20% พบเว็บลามกโดยไม่ตั้งใจ มีเยาวชน 71% เคยดูเว็บลามกอย่างน้อยหนึ่งครั้ง และมีถึง 45% เข้าไปดูซ้ำเป็นประจำเด็กและเยาวชนที่เล่นแซทรูม มี 92% เคยถูกชวนให้คุยเรื่องเซ็กซ์ มีเด็กถึง 17% ขอมคุยด้วย สุดท้ายแล้ว เมื่อเจอสิ่งเลวร้ายเหล่านี้ มีเด็ก 25% บอกพ่อแม่ 25% คุยกับเพื่อนหรือเก็บเป็นความลับ และไม่มีเด็กคนไหนเล่าให้ครูฟังเลย เนื้อหาของเว็บไซต์ลามกของไทย

LIART

จากสถิติการรับแจ้งเว็บไซต์ลามกอนาจารของศูนย์ข้อมูลข้อสนเทศ (Police Information System Center) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตั้งแต่เดือนเมษายน 2545 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2548 รับแจ้งเหตุเว็บไซต์ที่เป็นสื่อลามกอนาจารและผิดกฎหมายอื่น ๆ โดยผู้พบเห็นสามารถแจ้งไปยัง <http://www.police.go.th/crimewebpost/index/phb> หรือ e-mail ไปที่ feedback@police.go.th จากสถิติปี 2545 - 2548 รับแจ้งเว็บลามกอนาจาร รวมจำนวน 18,820 เว็บ คิดเป็น 77% ของเว็บผิดกฎหมายทั้งหมด ปี 2547 มีการแจ้งเหตุเว็บลามกอนาจารเพิ่มจากปี 46 เพิ่ม 68% (7,734 เว็บ : 4,590 เว็บ) ปี 2548 เพียงแค่ 2 เดือน มีการแจ้งเหตุเว็บลามกแล้ว 3,097 เว็บ เว็บไซต์ลามกเป็นธุรกิจที่มีความมั่งคั่งที่สุดบนอินเทอร์เน็ต เจ้าของเว็บลามกส่วนใหญ่ประกอบอาชีพโปรแกรมเมอร์ในบริษัทต่างๆ รวมทั้งนักศึกษาจบใหม่ จากการสัมภาษณ์เจ้าของเว็บคนไทยรายหนึ่ง บอกว่าทำธุรกิจนี้ควบคู่ไปกับการเป็นพนักงานบริษัทในช่วง 2 ปี มีรายได้มากกว่า 4 ล้านบาท

จากการศึกษาเรื่อง สื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อเด็กวัย 7 - 12 ปี กรณีศึกษาวิดีโอโป๊และหนังสือโป๊ มีวัตถุประสงค์ศึกษาอิทธิพลของสื่อวิดีโอโป๊และหนังสือโป๊ที่มีต่อความรู้ความคิดเกี่ยวกับเพศทัศนคติเรื่องเพศ และพฤติกรรมทางเพศของเด็กเล็กวัยประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กอายุ 7-12 ปี จำนวน 16 คนในชุมชนแออัดแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ ประสพการณ์เดิมของเด็กกลุ่มนี้ พบว่าเคยดูหนังวีซีดีโป๊มาก่อน ทั้งจากในบ้าน (บ้านเป็นห้องๆเดียว พ่อแม่เปิดดู ลูกได้ดูไปด้วย) ร้านค้าในชุมชน หรือเคยแอบดูจากกลุ่มเด็กที่โตกว่า เด็กสามารถบอกชื่อหนัง เช่น อีโกลีนซ่าส์ พระอภัยมณี ชังแปด แม่เบีย ถือได้ว่าเป็นเด็กอยู่ในกลุ่มเสี่ยงเรื่องการเสพลามกอย่างไม่เหมาะสม

ประเด็นทัศนคติเรื่องเพศ พบว่าเด็กมีแนวโน้มที่จะคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศได้ง่าย เมื่อผู้วิจัยให้เด็กดูภาพผู้ชายนั่งโอบหลังผู้หญิงแล้วถามคำถามว่า คิดว่าผู้ชายกำลังคิดอะไร คิดว่าผู้หญิงกำลังคิดอะไร และคิดว่าสองคนนี้จะไปทำอะไรต่อ ปรากฏว่าเด็กมีจินตนาการว่าผู้ชายและผู้หญิงในภาพคิดเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ที่รุนแรงคือจินตนาการถึงการท้องแล้วผู้ชายไม่รับผิดชอบ โรคเอดส์ ความตายและเมื่อผู้วิจัยสัมภาษณ์เด็กรายบุคคล พบพฤติกรรมทางเพศที่เลียนแบบจากคู่วีดีโอโป๊

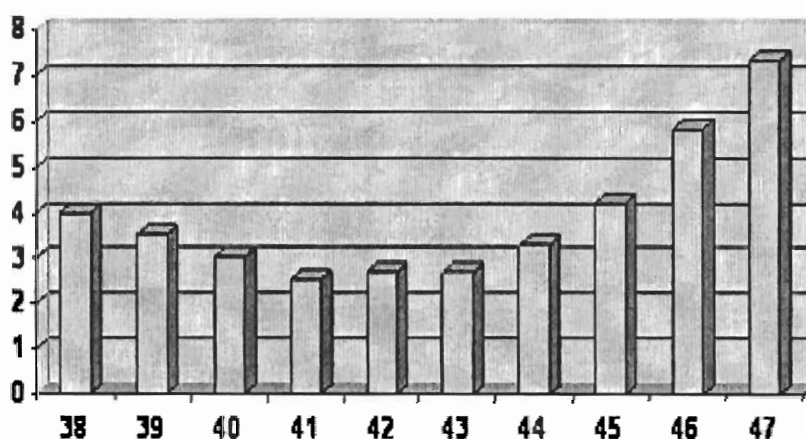
จากสถิติคดีของเด็กและเยาวชนถูกจับกุมส่งสถานพินิจทั่วประเทศ ตั้งแต่ปี 2538-2547 มีคดีกระทำผิดเกี่ยวกับเพศมากเป็นอันดับ 4 รองลงมาจากคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ความผิดเกี่ยวกับชีวิต และร่างกาย และยาเสพติด ตามลำดับ

LIART

ความผิดเกี่ยวกับเพศ หมายถึง กระทำอนาจาร ข่มขืนกระทำชำเรา พยายามข่มขืนกระทำชำเรา พรากผู้เยาว์ โทรมหญิง และพยายามทำผิดเกี่ยวกับเพศ เมื่อดูแนวโน้มของการก่อคดีเกี่ยวกับเพศของเด็กและเยาวชน พบว่ามีอัตราการเพิ่มมากในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา คือเมื่อเทียบสัดส่วนของคดีความผิดเกี่ยวกับเพศต่อคดีทั้งหมดพบว่า ความผิดเกี่ยวกับเพศมีสัดส่วนสูงขึ้นเรื่อยๆ ตามตารางข้างล่าง

ปี/รายการ	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547
คดีทั้งหมด	20,419	23,591	30,668	38,472	37,388	35,439	31,448	35,285	29,915	3,308
คดีเรื่องเพศ	823	823	964	947	1,004	961	1,026	1,479	1,735	2,416
% เพศทั้งหมด	4	3.5	3	2.5	2.7	2.7	3.3	4.2	5.8	7.3

แผนภูมิแสดงสัดส่วน (%) ของคดีความผิดเกี่ยวกับเพศต่อคดีทั้งหมด

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

“สื่อลามก” อะไร ที่ใกล้ตัวเยาวชนมากที่สุด

ในสถานการณ์ปัจจุบัน “สื่อลามก” กำลังแพร่หลายอยู่มากซึ่งผ่านทางสื่อต่างๆ โดยเฉพาะทางอินเทอร์เน็ต สามารถเจาะกลุ่มวัยรุ่น นักเรียน นักศึกษา ที่มีความสนใจและอยากรู้เป็นจำนวนมาก **“สวนดุสิตโพล”** มหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนดุสิต จึงได้สอบถามความคิดเห็นกลุ่มเยาวชนไทยเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล **จำนวนทั้งสิ้น 1,391 คน (ชาย 527 คน 37.89% หญิง 864 คน 62.11%)** โดยสำรวจระหว่างวันที่ 19 - 20 กรกฎาคม 2548 สรุปผลได้ดังนี้

1. “สื่อลามก” ที่ใกล้ตัว “เยาวชนไทย” มากที่สุดคือ

	ชาย	หญิง	ภาพรวม
อันดับที่ 1 ซีดี/ดีวีดี โป้	30.37%	28.54%	29.23%
อันดับที่ 2 เว็บไซต์	22.99%	21.89%	22.30%
อันดับที่ 3 รูปภาพโป้	19.40%	21.85%	20.93%
อันดับที่ 4 หนังสือโป้	13.46%	17.15%	15.76%
อันดับที่ 5 วีดีโอโป้	13.78%	10.57%	11.77%

2. สื่อลามกที่ “เยาวชนไทย” เคยดูคือ

	ชาย	หญิง	ภาพรวม
อันดับที่ 1 ซีดี/ดีวีดี โป้	22.89%	33.62%	28.57%
อันดับที่ 2 เว็บไซต์	20.40%	22.60%	21.56%
อันดับที่ 3 รูปภาพโป้	21.93%	21.01%	21.44%
อันดับที่ 4 หนังสือโป้	19.18%	15.84%	17.41%
อันดับที่ 5 วีดีโอโป้	15.60%	6.93%	11.01%

3. “สื่อลามก” ที่ “เยาวชนไทย” เคยยืมจากเพื่อนหรือคนรู้จักคือ

		ชาย	หญิง	ภาพรวม
อันดับที่ 1	ซีดี/ดีวีดีโป๊	43.36%	58.65%	51.00%
อันดับที่ 2	หนังสือโป๊	16.70%	17.53%	17.12%
อันดับที่ 3	รูปภาพโป๊	13.62%	12.14%	12.88%
อันดับที่ 4	เว็บโป๊	13.50%	5.61%	9.56%
อันดับที่ 5	วีดีโอโป๊	12.81%	6.07%	9.44%

4. “สื่อลามก” ที่ “เยาวชนไทย” เคยซื้อคือ

		ชาย	หญิง	ภาพรวม
อันดับที่ 1	ซีดี/ดีวีดีโป๊	46.74%	37.30%	42.63%
อันดับที่ 2	รูปภาพโป๊	16.75%	21.97%	19.02%
อันดับที่ 3	หนังสือโป๊	15.17%	16.48%	15.74%
อันดับที่ 4	เว็บโป๊	8.82%	17.62%	12.65%
อันดับที่ 5	วีดีโอโป๊	12.52%	6.64%	9.96%

5. “เยาวชนไทย” มองสื่อลามกที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเป็นเรื่อง “ธรรมดา” หรือ “ไม่ธรรมดา”

		ชาย	หญิง	ภาพรวม
อันดับที่ 1	เป็นเรื่อง “ธรรมดา”	78.13%	70.08 %	73.11 %
	เพราะ ในปัจจุบันมีมากจนกลายเป็นเรื่องธรรมดา, มีการเผยแพร่ได้ง่ายและรวดเร็ว, สามารถหาซื้อได้ง่าย, เป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์ ฯลฯ			
อันดับที่ 2	เป็นเรื่อง “ไม่ธรรมดา”	21.88 %	29.92%	26.89 %
	เพราะ ผิดหลักจริยธรรม/วัฒนธรรมและประเพณีไทย, เป็นเรื่องอนาจาร, มีมากเกินไปทำให้เป็นแบบอย่างที่ไม่ดีของเยาวชน, อาจก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมได้ และเป็นสื่อที่ยั่วให้เกิดอารมณ์ทางเพศได้ ฯลฯ			

LIART

6. ทำอย่างไร? “สื่อลามก” จึงจะหมดไปจากแวดวงเยาวชนไทย

		ชาย	หญิง	ภาพรวม
อันดับที่ 1	ต้องมีการปราบปราม/กวาดล้างผู้ผลิตสื่อลามกอนาจารอย่างจริงจัง	18.33%	43.43%	34.81%
อันดับที่ 2	ช่วยกันรณรงค์ไม่ให้มีการซื้อหรือขายสื่อประเภทนี้	43.41%	16.50%	25.75%
อันดับที่ 3	สร้างจิตสำนึก หรือปลูกฝังศีลธรรมให้แก่เยาวชน	13.50%	14.14%	13.92%
อันดับที่ 4	ควรมีบทลงโทษที่รุนแรงเพื่อป้องกันการมีสื่อลามกไว้ในครอบครอง	6.11%	7.41%	6.96%
อันดับที่ 5	สื่อมวลชนไม่ควรนำเสนอภาพหรือเสียงแนวลามกอนาจาร เช่น ภาพโป๊เปลือย, ภาพความสัมพันธ์ฉันทู้สาว ฯลฯ	4.82%	5.05%	4.97%

การตรวจสอบสถานการณ์เกี่ยวกับ
ปัญหาสื่อลามกในสังคมไทยบนระบบอินเทอร์เน็ตในปัจจุบัน¹
โดยโครงการศึกษาปัญหาเรื่องพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคมไทยบนอินเทอร์เน็ต²
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๕

๑. ความนำ

ในการพิจารณาถึงพฤติการณ์ของสื่อลามกที่ปรากฏอยู่บนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในสังคมไทยในปัจจุบัน นั้นจำเป็นต้องมีการแบ่งแยกข้อพิจารณาเป็น ๖ หัวข้อ กล่าวคือ (๑) สื่อทางเพศที่ถูกจัดเป็น “สื่อลามกอนาจาร” นั้นมีความหมายว่าอย่างไร (๒) สื่อลามกอนาจารนั้น ปรากฏตัวอยู่บนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในรูปแบบใดบ้าง (๓) สื่อลามกอนาจารดังกล่าวนั้นก่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคมไทยอย่างไรบ้าง มีความรุนแรงเพียงใด (๔) ในปัจจุบันประเทศไทยมีกลไกการจัดการกับปัญหาสื่อลามกอย่างไร มีการดำเนินการอะไรบ้าง (๕) กระบวนการในการดำเนินคดีกับผู้เกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจารเป็นอย่างไร มีประสิทธิภาพหรือไม่ และ (๖) และสุดท้ายในเรื่องของแนวทางในการแก้ไขปัญหา สำหรับสังคมไทยนั้นมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาเป็นอย่างไร

๒. นิยามของคำว่า “สื่อลามกอนาจาร”

สื่อทางเพศที่ปรากฏในปัจจุบันมีมากมาย และมีความหลากหลาย สื่อทางเพศที่ปรากฏนั้นอาจจะไม่ใช่เป็นสื่อ “ลามกอนาจาร” เสมอไป ดังนั้นในเบื้องต้นจึงต้องมีการศึกษาเพื่อแยกแยะถึงระดับที่ทำให้สื่อทางเพศนั้นเป็นสื่อที่มีลักษณะเป็น “สื่อลามกอนาจาร”

¹ เพื่อใช้ในการบรรยายวิชา คุณธรรมสำหรับครูประถม คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

² ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ ม.ธรรมศาสตร์ จำนวน ๕ คน ประกอบไปด้วย (๑) นางสาวสุดารัตน์ แก้วงาม (๒) นายอิทธิพล ปรีดิประสงค์ (๓) นางสาวมณฑนา สีสสุวรรณ (๔) นางสาวรุ่งรัตน์ ธนบดีธาดา (๕) นางสาวสิริพร เบนจพรจุลมาศภายใต้การควบคุมของ รศ.ดร.พันธุ์ทิพย์ กาญจนะจิตรา สายสุนทร และภายใต้การชี้แนะแนวทางโดย (๑) ศ.คณิ่ง ภาไชย (๒) ศ.เศรษฐพร คูศรีพิทักษ์ (๓) อาจารย์ดิเรก เจริญผล (๔) คุณอนุสิทธิ์ คุณากร (๕) คุณวิวัฒน์ ตันปีชาติ (๖) คุณสมบัติ บุญงามอนงค์ (๗) คุณลักขณา พบรมเย็น และ (๘) คุณชาติชาย เชษฐ์สุมน

๒.๑. ความหมายของสื่อทางเพศ

สื่อทางเพศที่ปรากฏในปัจจุบันมี ๒ ลักษณะกล่าวคือ

ลักษณะแรก ก็คือ สื่อทางเพศที่มีเนื้อหาในเชิงสร้างสรรค์ กล่าวคือ เป็นสื่อทางเพศที่มีเนื้อหาเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา เช่น การมีเพศสัมพันธ์ที่ถูกวิธี การป้องกันตนเองจากการตั้งครรภ์ เป็นต้น

ลักษณะที่สอง ก็คือ สื่อทางเพศที่มีเนื้อหาเชิงไม่สร้างสรรค์ สื่อทางเพศในลักษณะนี้แบ่งได้ใน ๒ ระดับความรุนแรง กล่าวคือ

ระดับแรก ก็คือ สื่อทางเพศในระดับที่มีการเผยแพร่อยู่ในสังคมไทยโดยไม่ได้ถูกห้ามอย่างเด็ดขาด สื่อทางเพศในกลุ่มนี้มักถูกนำมาเผยแพร่ในรูปแบบต่างๆ ในสังคมไทย อาทิ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร โทรทัศน์ เป็นต้น สื่อทางเพศในลักษณะนี้จะเป็นสื่อทางเพศที่มีลักษณะที่สังคมไทยยอมรับให้สามารถนำมาเผยแพร่ต่อสาธารณชนได้ เช่น ภาพ nude ภาพ naked เป็นต้น

ระดับที่สอง ก็คือ สื่อทางเพศที่ต้องห้ามโดยศีลธรรมอันดีของสังคมไทย รวมทั้งฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สื่อทางเพศชนิดนี้เป็นสื่อที่มีความรุนแรงในระดับที่สังคมไทยยอมรับให้มีการจัดทำ เผยแพร่ไม่ได้ รวมทั้งสื่อทางเพศที่มีเนื้อหาเป็นการละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์โดยสังคมไทยจัดว่าสื่อทางเพศชนิดนี้เป็นสื่อที่เรียกว่า “สื่อลามกอนาจาร”

ดังนั้นโดยสรุปแล้วสื่อทางเพศที่ปรากฏในปัจจุบันจึงไม่ใช่เป็น “สื่อลามกอนาจาร” ในทุกกรณี แต่สื่อทางเพศที่มีลักษณะหรือมีเนื้อหาที่เป็นการขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน รวมทั้งฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ย่อมมีลักษณะที่เป็นสื่อทางเพศที่ถูกจัดว่าเป็น สื่อลามกอนาจาร

๒.๒. ความหมายของคำว่า “สื่อลามกอนาจาร”

ในการให้นิยามคำว่าสื่อลามกอนาจารนั้นสามารถแยกพิจารณาได้ใน ๓ ลักษณะ กล่าวคือ

ลักษณะที่ ๑ พิจารณาตามถ้อยคำตัวอักษร

เมื่อพิจารณาความหมายของคำว่า “สื่อ” “ลามก” และ “อนาจาร” ตามนัยของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๒๕

“สื่อ” หมายถึง ผู้หรือสื่อที่ติดต่อให้รู้จักกัน ชักนำให้รู้จักกัน

“ลามก” หมายถึง หยาบช้า เลวทราม สกปรก อันเป็นที่น่ารังเกียจแก่ผู้อื่นในด้านความดีงาม

“อนาจาร” หมายถึง ความประพฤติชั่ว ความประพฤติน่าอัปอาย ความประพฤตินอกกริตนอกแบบ

ลักษณะที่ ๒ พิจารณาตามตัวบทกฎหมาย และแนวคำพิพากษาศาลฎีกา

คำว่า “ลามก” นี้ เป็นคำที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๗³ และพระราชบัญญัติปรามการทำให้แพร่หลายและการค้าวัตถุอันลามก พุทธศักราช ๒๔๗๑ และสำหรับคำว่า “อนาจาร” ในกฎหมายอาญามาตรา ๒๗๘⁴ และมาตรา ๒๗๙⁵ แต่กฎหมายดังกล่าวนี้ก็ไม่ได้ให้คำจำกัดความอะไรไว้ จึงต้องตีความตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกา และตามความเห็นของนักกฎหมาย ซึ่งได้ให้ความหมายของคำว่า

“ลามก” หมายถึง สิ่งที่ผู้พบเห็นมีความรู้สึกซึ่งน่าอูจาดบัดสี น่าอัปอาย ซึ่งส่วนใหญ่

³ มาตรา ๒๘๗ ผู้ใด

(๑) เพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า เพื่อการจ่ายแจกหรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกป็นอกราชอาณาจักร พาไป หรือยังให้พาไปหรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่งเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพหรือสิ่งอื่นใดอันลามก

(๒) ประกอบการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้าเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้ว จ่ายแจกหรือแสดงอวดแก่ประชาชน หรือให้เช่าวัตถุหรือสิ่งของเช่นว่านั้น

(๓) เพื่อจะช่วยการทำให้แพร่หลาย หรือการค้าวัตถุหรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้ว โฆษณาหรือโฆษณาโดยประการ

ใด ๆ ว่ามีบุคคลกระทำการอันเป็นความผิดตามมาตรา นี้ หรือโฆษณาหรือโฆษณาว่าวัตถุ หรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้วจะหาได้จากบุคคลใด หรือโดยวิธีใด

⁴ มาตรา ๒๘๗ ผู้ใดกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปีโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

⁵ มาตรา ๒๗๙ ผู้ใดกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก ผู้กระทำได้กระทำโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้เด็กนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

จะแสดงออกในรูปของภาพเปลือยมนุษย์ ภาพอวัยวะเพศทั้งหญิงและชาย หรือภาพการร่วมเพศของมนุษย์ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้พบเห็นเกิดความใคร่ทางกามารมณ์ ไม่ว่าจะแสดงออกในรูปของภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือสิ่งอื่นใดก็ตาม หากมีลักษณะและจุดประสงค์ดังกล่าวล้วนเป็นสื่อลามกทั้งสิ้น ซึ่งจะมีความหมายแตกต่างจากงานศิลปะไม่ว่าจะเป็นประติมากรรม จิตรกรรม หรือวรรณคดี ซึ่งศิลปินได้สร้างสรรค์ผลงานออกมาอย่างงดงาม มีความประณีต น่าพิงชม มีคุณค่า และโน้มน้าวใจให้ผู้พบเห็นสะท้อนใจกับงานดังกล่าว

“อนาจาร” หมายถึงการประพฤตินอกแบบในลักษณะที่ไม่สมควรทางเพศ เช่น การกอด ปล้ำ หรือสัมผัสจับต้องอวัยวะเพศหญิง เป็นต้น การฝ่าฝืนต่อศีลธรรมอันดี การกระทำอันควรถายหน้าต่อธารกำนัล และไม่หมายความเฉพาะความใคร่หรือการค้าประเวณีเท่านั้น แต่รวมถึงการทำให้อับอายขายหน้าในทางเพศด้วยโดยอาจจะไม่มีความมุ่งหมายในทางกามารมณ์ก็ได้

ลักษณะที่ ๓ ตามความหมายของคนทั่วไป คำทั้ง ๒ คำนี้กล่าวคือ “ลามก” “อนาจาร” มีความหมายอย่างเดียวกันมิได้แยกออกจากกันอย่างเช่นตัวบทกฎหมาย ซึ่งมีความหมายถึง การกระทำที่ไม่สมควรทางเพศ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำต่อคน หรือแสดงออกในรูปของสิ่งของต่างๆ หากปรากฏออกมาในรูปของสื่อ ก็จะเรียกว่า “สื่อลามกอนาจาร”

โดยสรุปแล้วความหมายของคำว่า “สื่อลามก” หรือ “สื่ออนาจาร” ในสังคมไทยมักจะรวมเป็นสื่อที่มีความหมายอย่างเดียวกัน โดยใช้คำรวมๆว่า “สื่อลามกอนาจาร” ซึ่งมีความหมายถึงสื่อในทุกรูปแบบที่ปรากฏให้ผู้อื่นรับรู้และเข้าใจในความหมายของสื่อในทางที่เป็นการยั่วยุทางกามารมณ์ เป็นสื่อที่มีเนื้อหาเป็นการทำให้ค่าของศีลธรรมอันดีนั้นลดลง เป็นสื่อที่ละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ในรูปแบบต่างๆด้วย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าสื่อลามกอนาจารนั้นเป็นสื่อที่มีลักษณะเป็นสื่อแบบ sensitive ซึ่งถือเป็นสื่อซึ่งเป็นมลพิษทางวัฒนธรรม (Cultural Pollution) อย่างหนึ่งที่กระทบต่อความสัมพันธ์ของมนุษย์ในสังคมที่ดำเนินอยู่ แต่อย่างไรก็ตามสื่อทางเพศที่ปรากฏอยู่ในสังคมไทยโดยเฉพาะบนโลกอินเทอร์เน็ตนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นสื่อลามกอนาจารเสมอไป

๓. ดัชนีชี้วัดความเป็น "ลามกอนาจาร"

ปัจจัยที่เป็นเครื่องชี้วัดว่าสื่อใดเป็นสื่อทางเพศที่เข้าข่าย "สื่อลามกอนาจาร" นั้นมีหลายปัจจัย กล่าวคือ

๓.๑. ปัจจัยทางด้านอายุ

อายุของผู้บริโภคสื่อเป็นปัจจัยที่เป็นตัวชี้วัดว่าสื่อที่ปรากฏนั้นมีเนื้อหาที่เหมาะสมหรือไม่ ในบางครั้งสื่อชิ้นเดียวกันอาจมีระดับความเป็น "ลามกอนาจาร" ไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับอายุ กล่าวคือ หากผู้บริโภคสื่อมีอายุน้อยกว่ามาตรฐานความเป็นลามกอนาจารของสื่อนั้นก็จะมีมากขึ้นตามไปด้วย

๓.๒. ปัจจัยทางด้านเพศ

มาตรฐานของความเป็นสื่อที่เป็น "ลามกอนาจาร" ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของเพศของผู้บริโภคสื่อ กล่าวคือ เพศชายมักมีมาตรฐานระดับความเป็นลามกอนาจารที่สูงกว่าเพศหญิง

๓.๓. ปัจจัยทางด้านสังคมของแต่ละสังคม

แต่ละสังคมจะมีวัฒนธรรมที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับการสั่งสมของวัฒนธรรมของแต่ละสังคมนั้นๆเอง กล่าวคือ ในสังคมตะวันตก มาตรฐานของความเป็นลามกอนาจารของสื่อก็จะมีระดับมาตรฐานที่ต่ำกว่าฝั่งตะวันออก ดังนั้น สื่อบางสื่ออาจจะเป็นภาพที่ไม่ถูกถือว่าลามกอนาจารในสังคมยุโรปแต่สื่อชิ้นนั้นอาจจะเป็นสื่อลามกอนาจารในสังคมชาวตะวันออกก็ได้

๔. สื่อลามกอนาจารนั้น ปรากฏตัวอยู่บนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในรูปแบบใดบ้าง

สื่อทางเพศที่เป็นสื่อลามกอนาจาร ปรากฏตัวอยู่บนระบบอินเทอร์เน็ตในรูปแบบใดบ้าง ???

ในโลกแห่งอินเทอร์เน็ตมีเว็บไซต์ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับเซ็กส์ให้ค้นหาในสารพัดรูปแบบในรูปของสื่อรูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะเมื่อกล่าวถึง เว็บไซต์ซึ่งเป็นเรื่องลามกอนาจารอย่างเดียว หรือที่เรียกว่า "Cybersex" เพียงๆ ที่อยู่ในอินเทอร์เน็ตมีให้เลือก

สัมผัสไม่ต่ำกว่า ๔๐๐,๐๐๐ เว็บไซต์ และมีอัตราเพิ่มสูงขึ้นทุกวัน⁶ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค โดยเฉพาะเว็บไซต์ที่ถูกจัดทำขึ้นเป็นภาษาไทยนั้นมีมากกว่า ๑๐๐ เว็บไซต์⁷ ในบรรดาเว็บไซต์ที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารที่ปรากฏอยู่บนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยการเข้าถึงสื่อลามกอนาจารนั้นมีความเป็นไปได้ใน ๓ วิธี กล่าวคือ

วิธีแรก ก็คือ ผ่านทาง Homepage กล่าวคือเข้าไปใช้บริการผ่านทาง Website ต่างๆ นอกจากนั้นแล้วในบางเว็บไซต์อาจจะมีบริการที่ให้ผู้ให้บริการสามารถแสดงความคิดเห็น เล่าประสบการณ์ทางเพศให้กับผู้อื่นผ่านทางโปรแกรมที่เจ้าของเว็บไซต์จัดทำไว้ โดยผู้ให้บริการสามารถ upload ข้อความไปยังเว็บไซต์นั้นเองๆ หรือจะใช้บริการผ่านทางกระดาน (Webboard) ก็ได้

วิธีที่สอง ก็คือ ผ่านทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือ E-Mail ซึ่งผู้ให้บริการต้องเข้าไปลงทะเบียนเป็นสมาชิกกับเจ้าของเว็บไซต์นั้นก่อนเพื่อที่จะได้ USER ACCOUNT โดยผู้ใช้นั้นเองจะเป็นผู้กำหนด Password ด้วยตนเอง หลังจากนั้นผู้นั้นก็สามารถติดต่อสื่อสารผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้

วิธีที่สาม ก็คือ ผ่านทางการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต เช่น โปรแกรม ICQ PIRCH IRC MSN เป็นต้น ซึ่งผู้ที่เข้าไปใช้บริการต้องไป Download โปรแกรมก่อน และลงทะเบียนสมาชิกกับทางเว็บไซต์นั้นๆ ก่อนจึงจะเข้าไปใช้บริการได้ โปรแกรมลักษณะนี้ต่างจาก E-Mail โดยการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต นี้เป็นลักษณะแบบ Interactive โดยผู้ใช้โปรแกรมนี้สามารถที่จะพูดคุยโต้ตอบกับผู้อื่นได้ทันที

๕. ลักษณะการปรากฏตัวของสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต

๕.๑. ในรูปแบบของตัวอักษร

มีลักษณะเป็นการเล่าเรื่อง หรือการถ่ายทอดประสบการณ์ ของตนเองให้กับผู้อื่นผ่านทางอินเทอร์เน็ต

๕.๑.๑. ในรูปแบบของภาพ

๕.๑.๑.๑. ภาพนิ่ง

⁶ ข้อมูลจากสภูปหน้า ๑ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๕

⁷ จากการสังเกตจาก portal website ที่มีชื่อว่า www.sexy.co.th

๕.๑.๑.๒. ภาพเคลื่อนไหว

- โดยลักษณะนี้อาจจะเป็นภาพเคลื่อนไหวแบบสั้นๆ (สกุล Gif Animation)
- ลักษณะแบบ VDO Clip ในสกุล Mpeg เป็นต้น
- ลักษณะแบบ Real-Time ผ่านทางกล้องวีดีโอขนาดเล็ก เช่น Camera on net หรือ Webcam เป็นต้น

๕.๒. ในรูปแบบของเสียง เช่น Voice Chat หรือ Sexphone เป็นต้น

๖. สื่อลามกกับผลกระทบต่อสังคม

สื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตก่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคมไทย ดังนี้

๖.๑. ผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรม

๖.๑.๑. สื่อลามกเป็นสาเหตุของการก่ออาชญากรรม จะเห็นได้ว่า สื่อลามกส่วนหนึ่งเป็นผลผลิตของการกระทำความผิด หรือเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการกระทำผิดในโลกของความเป็นจริงเช่น

๖.๑.๑.๑. การแอบถ่าย คือ การตั้งกล้องไว้ในสถานที่ต่างๆ เช่น ห้องน้ำ ห้องลองเสื้อผ้า แล้วนำภาพเหล่านั้นไปเผยแพร่บนอินเทอร์เน็ต เป็นการละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวตามรัฐธรรมนูญ

๖.๑.๑.๒. ภาพเปลือยของเด็ก จะได้มาก็ต่อเมื่อเด็กถูกล่อลวง ชื้อขายมากระทำชำเรา เป็นการขัดต่อสิทธิมนุษยชน

๖.๑.๑.๓. การตัดต่อภาพดารา โดยนำหน้าดาราไปใส่ไว้แทนที่ภาพนางแบบที่ถ่ายภาพโป๊ ทำให้ผู้ที่ถูกกระทำได้รับความเสียหาย

๖.๑.๑.๔. สื่อลามกเป็นสิ่งที่ยุ่งยากทางกามารมณ์ ทำให้ผู้บริโภคนั้นหาทางระบายความใคร่โดยระบายกับผู้อื่น และหากผู้อื่นไม่ยินยอม ฝ่ายที่ถูกเว็บไซต์ลามกปลุกกำหนดก็จะออกอุบายล่อลวง มอมยา จี้ จุด ช่มชู้ นลงแขก หรืออาจฆ่าเหยื่อก็ได้

๖.๑.๒. อินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางอำนวยความสะดวกในการล่อลวงผู้ที่มีประสบการณ์น้อยเพื่อลวงละเมิดทางเพศ เช่น การสนทนา (CHAT) ไม่ว่าจะโดย

ผ่านโปรแกรม ICQ, PIRC หรือ CHATROOM โดยผู้ล่อลวงจะชวนคุยเป็นระยะเวลาหนึ่งเพื่อให้เกิดความสนิทสนม แล้วจึงนัดออกมาพบ แล้วจึงล่อลวงละเมิดทางเพศ

๖.๑.๓. สื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตเห็นสามารถเข้าถึงได้ง่ายโดยไม่จำกัดอายุของผู้เข้า ดังนั้น เด็กอาจเข้ามาพบเห็นทำให้เกิดความอยากรู้ อยากทดลอง และเมื่อทดลองมีเพศสัมพันธ์แล้วอาจทำให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมา เช่น การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร

๖.๑.๔. สื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตเห็นอาจทำให้วัฒนธรรมของสังคมไทยเบี่ยงเบน เนื่องจากบนอินเทอร์เน็ตมีการเผยแพร่เรื่องราวที่ขัดต่อศีลธรรม เช่น การร่วมเพศในเครือญาติ การสลัดหุ่นนอน เซ็กซ์ห่มุ การร่วมเพศกับสัตว์ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้อาจทำให้เกิดพฤติกรรมและการเลียนแบบ เห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่สามารถทำได้

๖.๑.๕. สื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตเห็นทำให้ค่านิยมในเรื่องเพศเปลี่ยนไปจากเดิมคนจะมีเพศสัมพันธ์กันได้ก็ต่อเมื่อแต่งงาน แต่สื่อดังกล่าวทำให้เกิดกระบวนการซึมซับ ทำให้ค่านิยมของคนในสังคมเปลี่ยนไปคือ สามารถมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานได้

๖.๑.๖. อินเทอร์เน็ตเห็นเป็นช่องทางที่ส่งเสริมให้มีการค้าประเวณี ซึ่งนอกจากจะทำให้สูญเสียทรัพยากรบุคคลในการที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคมแล้วยังอาจส่งผลในระยะยาวคือ หากผู้ค้าประเวณีมีลูกหลานก็อาจจะสอนให้ลูกหลานเห็นว่าเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องธรรมดา เกิดเป็นค่านิยมในการค้าประเวณี

๖.๒. ผลกระทบต่อสาธารณสุข

๖.๒.๑. หากผู้ที่ได้รับการกระตุ้นจากสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตไม่รู้จักรักษาป้องกัน ก็อาจทำให้เกิดการติดโรคได้ไม่ว่าจะเป็นโรคเอดส์หรือกามโรค

๖.๒.๒. หากมีการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร ก็อาจทำให้เกิดปัญหาการทำแท้งตามมา

๖.๓. ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

๖.๓.๑. เงินที่ได้จากการประกอบธุรกิจสื่อลามกเป็นเงินนอกระบบ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาเงินเฟ้อ

๖.๓.๒. รัฐได้ลงทุนเป็นเงินจำนวนมากมายมหาศาลในการกระจายเทคโนโลยีสารสนเทศไปทั่วประเทศ เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ แสวงหาความรู้ผ่านทาง

อินเทอร์เน็ต แต่หากผู้ใช้ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อดูสื่อลามก เงินที่ลงทุนไปย่อมไม่คุ้มกับผลที่ได้รับ

๗. กลไกการจัดการปัญหาสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตในปัจจุบัน

เนื่องจากโครงข่ายอินเทอร์เน็ตนั้นเป็นการติดต่อเชื่อมโยงไปยังทุกพื้นที่ทั่วโลกในลักษณะแบบ โครงข่ายใยแมงมุม ปัญหาเรื่องสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตนั้นจึงมีลักษณะเกี่ยวข้องกับหลายสังคม และในการจัดการกับปัญหาเรื่องนี้ จะประสบความสำเร็จได้จะต้องอาศัยความร่วมมือกันระหว่างหลายภาคส่วน กล่าวคือ

๑. ภาคประชาชน
๒. ภาครัฐ
๓. ภาคระหว่างประเทศ

ในกระบวนการการแก้ปัญหาดังกล่าวหากขาดภาคใดภาคหนึ่ง การจัดการปัญหาเกี่ยวกับสื่อลามกบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตจะประสบความสำเร็จได้ยาก

๘. กลไกของสังคมไทยการจัดการปัญหาสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตในปัจจุบัน

กลไกในการแก้ปัญหาเรื่องสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตที่มีประสิทธิภาพจะต้องหมายถึงภาครัฐและภาคประชาชนร่วมมือกัน หากมีการแก้ไขในภาคใดภาคหนึ่ง การแก้ปัญหาก็จะไม่บรรลุจุดมุ่งหมาย สำหรับกลไกในประเทศไทยที่มีอยู่และเห็นได้ชัดว่าได้แบ่งกลไกดังกล่าวเป็นภาครัฐและประชาชน ซึ่งในปัจจุบันได้ดำเนินการไปแล้วดังต่อไปนี้

๘.๑. กลไกภาคประชาชน

๘.๑.๑. กลไกบ้าน

เป็นกลไกที่มีขนาดเล็กที่สุด และสามารถที่จะแก้ปัญหาในเรื่องนี้ได้มาก เพราะครอบครัวมีความใกล้ชิดกันสามารถที่จะดูแลป้องกัน และอบรมสั่งสอนเพื่อให้เด็กและเยาวชนตระหนักถึงภัยที่จะเกิดขึ้นกับภาพลามกและการล่อลวงบนอินเทอร์เน็ตได้ดีกว่ากลไกอื่น

๘.๑.๒. กลไกภาคองค์กรพัฒนาเอกชน

เป็นองค์กรนิติบุคคลและไม่เป็นนิติบุคคลที่ไม่แสวงหากำไร โดยมีการทำงานเพื่อประชาชนโดยส่วนรวม ได้แก่ กลุ่มศิลปินวัฒนธรรมกระเจกเงา มูลนิธิโกมลคีมทอง เป็นองค์กรพัฒนาเอกชนที่ให้ความสนใจในเรื่องปัญหาสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต โดย

ร่วมมือกับกองทุนศาสตราจารย์คิง ภาไซและเนคเทค จัดงานเสวนาในเรื่องนี้มาแล้ว ๓ ครั้ง นอกจากนี้ยังมีเครือข่ายองค์กรพัฒนาเอกชน (THAINGOs) ซึ่งได้ศึกษาและเก็บรวบรวมเกี่ยวกับเว็บอันตรายไว้ และมูลนิธิยุติการแสวงประโยชน์ทางเพศจากเด็ก (ECPAT International) โดยองค์กรนี้ตระหนักถึงการให้ความรู้และอันตรายในการใช้อินเตอร์ให้กับเด็ก

๔.๑.๓. กลไกภาคธุรกิจ

เป็นองค์กรธุรกิจเพื่อแสวงหากำไร แต่ต้องการคืนกำไรให้กับสังคม จึงมีมาตรการในการแก้ไขปัญหาของสังคม ได้แก่ บริษัทอินเทอร์เน็ตมาร์เก็ตติ้ง จำกัด ได้มีการดำเนินการโดย webmaster ของ www.pantip.com ได้มีการจัดการกับผู้ที่ post ข้อความที่ไม่เหมาะสมในกระทู้ราชดำเนิน โดยทางทีมงาน pantip ได้สืบค้นว่าผู้ใดเป็นผู้ post ข้อความดังกล่าว และมีการโทรศัพท์ไปว่ากล่าวตักเตือนแก่ผู้กระทำ^๘ นอกจากนี้ยังมีมาตรการร่วมพลังกำจัดภัยสังคม ดังเช่นกรณีที่นักศึกษาถูกแอบถ่ายและนำไปขาย ทางบริษัทได้มีการประกาศนโยบายต่อต้านการกระทำที่นำรูปดังกล่าวไปแสวงหากำไร โดยที่ไม่มีความรับผิดชอบต่อเหยื่อผู้ถูกกระทำ นอกจากนี้ยังมีองค์กรธุรกิจภาครัฐซึ่งอยู่ในรูปรัฐวิสาหกิจที่แสวงหากำไร จึงขอถือว่าเป็นองค์กรธุรกิจแสวงหากำไร ได้มีศูนย์รับแจ้งเหตุการณ์เผยแพร่สื่อลามกอนาจารและข้อมูลที่ไม่เหมาะสมผ่านทางอินเทอร์เน็ต ดำเนินการโดยการสื่อสารแห่งประเทศไทย โดยมีเว็บไซต์ <http://www.cattelcom.net/watch-dog/> ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่รับแจ้งเหตุ เป็นต้น

๔.๒. กลไกภาครัฐ

กลไกภาครัฐแบ่งออกเป็นองค์กรนิติบัญญัติ องค์กรบริหาร องค์กรตุลาการ และองค์กรอิสระอื่น ๆ

๔.๒.๑. องค์กรนิติบัญญัติ

นอกจากจะเป็นองค์กรในการบัญญัติกฎหมายแล้ว องค์กรนี้ยังมีหน้าที่ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อกระทำการพิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภา ดังเช่น คณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุวุฒิสภา เป็นต้น

^๘ <http://pantip.inet.co.th/café/rajdumnern>

จะเห็นได้ว่าในเรื่องของกฎหมายในสื่อลามกนั้นมีจำนวนมากพอสมควร แต่ก็ยังมีบางเรื่องที่ไม่มี ดังนั้นในปัจจุบันจึงได้มีการยกร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ พ.ศ... โดยเนคเทค และได้ผ่านคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติแล้ว ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา(ฉบับที่..) พ.ศ... โดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ และร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันและปราบปรามการทำให้แพร่หลาย การผลิต และการค้าวัตถุลามก พ.ศ... โดยกระทรวงมหาดไทยเสนอแต่รัฐมนตรีไม่ได้ยืนยันต่อรัฐสภา

๘.๒.๒. องค์การบริหาร

องค์กรฝ่ายบริหารนั้นมีจำนวนมากไม่ว่าจะเป็น ตำรวจ อัยการ เนคเทค สภาความมั่นคงแห่งชาติ สภาองค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชน กรมไปรษณีย์ การสื่อสารแห่งประเทศไทย องค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทย คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ฯลฯ ทุกส่วนล้วนมีบทบาทในการแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้ทั้งสิ้น แต่ผลงานในหน่วยงานดังกล่าวที่เป็นรูปธรรมมีดังนี้

เนคเทคได้ศึกษาและรวบรวมแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการแลบุตรหลานที่ใช้อินเทอร์เน็ตและแนวทางสำหรับเด็กและเยาวชนที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นการป้องกันตัวเอง ซึ่งมีแนวทางดังต่อไปนี้

แนวทาง ๔ ประการสำหรับผู้ปกครองของเยาวชนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต

- ข้าพเจ้าจะใช้เวลาเล่นอินเทอร์เน็ตด้วยกันกับบุตรหลานของข้าพเจ้าเพื่อเรียนรู้ว่าเขาใช้อินเทอร์เน็ตไปในทางใด และมีความสนใจในเรื่องใด
- ข้าพเจ้าจะสอนให้บุตรหลานรู้ถึงศิลปะป้องกันตัวทั้ง ๗ ประการสำหรับเยาวชนที่ใช้อินเทอร์เน็ต
- ข้าพเจ้าจะพูดคุยทำความเข้าใจกับบุตรหลานเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตของเขา เช่น เวลาที่ใช้ได้ จำนวนชั่วโมงที่ให้ใช้ได้ ประเภทของเว็บไซต์หรือกิจกรรมทางอินเทอร์เน็ตที่เข้าร่วมได้ เป็นต้น
- ข้าพเจ้าจะวางคอมพิวเตอร์ที่บุตรหลานใช้ไว้ในที่เปิดเผย เช่น ห้องนั่งเล่น มากกว่าที่จะวางไว้ในห้องนอน หรือห้องส่วนตัวของเขา

ศิลปะป้องกันตัว ๗ ประการสำหรับเยาวชนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต

- ข้าพเจ้าจะไม่บอกข้อมูลส่วนตัว เช่น ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ ชื่อโรงเรียน ที่ทำงานหรือเบอร์ที่ทำงานของผู้ปกครอง ให้แก่บุคคลอื่นที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ต โดยไม่ขออนุญาตจากผู้ปกครองก่อน
- ข้าพเจ้าจะแจ้งให้ผู้ปกครองทราบโดยทันที หากข้าพเจ้าพบข้อความหรือรูปภาพใด ๆ บนอินเทอร์เน็ต ที่หยาบคายหรือไม่เหมาะสมโดยประการทั้งปวง
- ข้าพเจ้าจะไม่ยินยอมไปพบบุคคลใดก็ตามที่ข้าพเจ้าได้รู้จักทางอินเทอร์เน็ต โดยไม่ขออนุญาตจากผู้ปกครองก่อน และหากผู้ปกครองอนุญาตให้ข้าพเจ้าไปพบบุคคลนั้นได้ ข้าพเจ้าก็จะไปพบเขาในที่สาธารณะซึ่งมีคนผ่านไปมา โดยมีผู้ปกครองของข้าพเจ้าไปด้วย
- ข้าพเจ้าจะไม่ส่งรูปหรือสิ่งของใดๆ ให้แก่ผู้อื่นที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ต โดยมิได้ขออนุญาตจากผู้ปกครองก่อน (ผู้ประสงค์ร้ายสามารถนำรูปไปใช้ในทางมิชอบ เช่น นำไปตัดต่อในลักษณะลามกอนาจารได้)
- ข้าพเจ้าจะไม่ตอบคำถามหรือต่อความกับผู้ที่สื่อข้อความหยาบคายหรือไม่เหมาะสม แต่ข้าพเจ้าจะแจ้งให้ผู้ปกครองทราบโดยทันที
- ข้าพเจ้าจะเคารพต่อข้อตกลงอื่นๆ ที่ให้ไว้กับผู้ปกครอง เช่น กำหนดระยะเวลาที่ข้าพเจ้าจะใช้อินเทอร์เน็ตได้ เว็บไซต์ที่ข้าพเจ้าเข้าได้และข้อตกลงอื่นใดอย่างเคร่งครัด
- ข้าพเจ้าจะไม่พยายามหลบเลี่ยงกฎหมายทั้งหมดข้างต้น ไม่ว่าในกรณีใด

เท่าที่ผ่านมามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ได้มีการจัดงานเสวนาทางวิชาการเกี่ยวกับเรื่องปัญหาสื่อลามกอนาจาร การเพื่อแสวงหาทางออกในการแก้ไขปัญหาสื่อลามกอนาจาร เช่น อัยการ เนคเทค สภาความมั่นคงแห่งชาติ สภาองค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชน แต่ยังไม่มีความออกอย่างเป็นรูปธรรม

๘.๒.๓. องค์กรตุลาการ

ที่ผ่านมา มีการดำเนินคดีกับผู้เกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ต เพียง ๒ รายเท่านั้น โดยในขณะนี้มีความพิพากษาคดีเพียงกรณีเดียว คือกรณีของตัดต่อภาพลามกอนาจาร ในคำพิพากษาคดีแดงหมายเลข ๗๙๗/๒๕๕๕ และกรณีของการเป็นนายหน้าค้าประเวณีบนอินเทอร์เน็ตก็อยู่ในขั้นตอนการสืบสวนสอบสวนในชั้นเจ้าพนักงานตำรวจ

๘.๓. องค์กระอิสระที่เกี่ยวข้องอื่น

ได้แก่ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แต่ก็ยังไม่มีบทบาทใดๆในเรื่องนี้

ในการจัดการปัญหาเรื่องสื่อลามกในอินเทอร์เน็ตปัจจุบัน ภาครัฐและภาคประชาชนยังไม่ตื่นตัวเท่าที่ควร ทำให้ปัญหานี้ยังคงมีอยู่มากมาย และไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ เพราะยังไม่มีหน่วยงานใดที่จะรับผิดชอบในเรื่องนี้โดยตรงและดำเนินการอย่างจริงจัง ทำให้ปัญหาดังกล่าวยังคงมีอยู่ต่อไปในสังคมไทย

๙. กลไกระหว่างประเทศ

๙.๑. เหตุผลที่จะเป็นต้องมีกลไกระหว่างประเทศ

ปัญหาอาชญากรรมกรรมทางคอมพิวเตอร์ยุ่งยากซับซ้อน คืออาชญากรรมนี้มีลักษณะไร้พรมแดน เกี่ยวพันกันได้หลายประเทศ ขยายเครือข่ายไปได้ทั่วโลกทำให้เกิดปัญหาทางกฎหมายขึ้นว่าหากความผิดเกี่ยวพันระหว่างสองประเทศขึ้นไปแล้วก็จะมีปัญหาในเรื่องใด เช่น ใครเป็นผู้กระทำความผิด ใครเป็นผู้เสียหายสถานที่เกิดการกระทำความผิดอยู่ที่ใด สถานที่เกิดผลแห่งการกระทำความผิดจะเป็นที่ใด และประเทศใดควรมีเขตอำนาจในการพิจารณาดำเนินคดีเกี่ยวกับเรื่องนั้น นอกจากนั้นประเทศหนึ่งอาจจะบุกรุกการกระทำนี้เป็นความผิด แต่อีกประเทศหนึ่งอาจไม่มีกฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิด

๙.๒. ใครเป็นผู้มีอำนาจในการจัดการ

สืบเนื่องจากปัญหาเขตอำนาจศาลหากมีการสืบสวน สอบสวนและดำเนินคดีในประเทศหนึ่งจะขอความร่วมมือในทางคดีกับประเทศที่เกี่ยวข้องได้หรือไม่ และในขอบเขตมากน้อยเพียงใด ประกอบกับมาตรฐานทางวัฒนธรรม ศีลธรรมของแต่ละประเทศแตกต่างกัน ทำให้กฎหมายทางอาญาของแต่ละประเทศแตกต่างกันได้ เช่น ประเทศไทยกำหนดความผิดเรื่องการเผยแพร่ภาพลามก และการพนัน แต่อีกประเทศหนึ่งไม่กำหนดความผิดดังกล่าว ดังนั้นหากประเทศไทยต้องการดำเนินคดี ความผิดนั้นกับบุคคลที่อยู่ในประเทศที่มีได้กำหนดความผิด ย่อมเกิดปัญหาการขอความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาญา หรือการขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศที่ไม่ได้กำหนดการกระทำนั้นเป็นความผิด

๙.๓. ความร่วมมือระหว่างรัฐ

จากลักษณะไร้พรมแดนทำให้ความร่วมมือระหว่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญมาก ตามปกติแล้วจะมีบางประเทศที่มีสนธิสัญญาระหว่างกันในการช่วยเหลือทางด้านคดี ปัญหาในเรื่องอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ ความร่วมมือระหว่างประเทศต้องรวดเร็วพอที่จะจัดการกับปัญหา เช่นในประเทศหนึ่งมีการจัดตั้งศูนย์บริการในเรื่องที่เกี่ยวกับการช่วยเหลือกันทางคดีระหว่างประเทศโดยจัดบุคลากรพร้อมที่จะตอบสนองการร้องขอตลอด ๒๔ ชั่วโมง และสามารถสื่อสารต่อกันได้อย่างฉับไวตลอดเวลา

๑๐. การเคลื่อนไหวทางระหว่างประเทศที่สำคัญ

๑๐.๑. รัฐบาลควรจะต้องมีการประสานด้านนโยบายและการปฏิบัติระหว่างประเทศทั้งในรูปแบบความร่วมมือโดยตรงระหว่างรัฐบาลกับรัฐบาล และโดยผ่านทางสำนักงานป้องกันอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของสหประชาชาติ (UN Crimes Prevention and Criminal Justice Administration) เพื่อให้เกิดการสร้างสรรค์ระบบ หรือให้มีกระบวนการในการแสวงหาความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อเกื้อกูลซึ่งกันและกันในการสืบสวน สอบสวนดำเนินการในความผิดประเภทนี้

๑๐.๒. ปัจจุบันมีการร่วมมือกันทำอนุสัญญาระหว่างประเทศทางด้านอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์โดยตรงมีอยู่ ๑ ฉบับซึ่งเป็นการร่วมมือในกลุ่มประเทศประชาคมยุโรป ซึ่งมีชื่อว่า Convention on Cybercrime จัดทำขึ้นที่ Budapest เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ ซึ่งในอนุสัญญานี้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการเผยแพร่ภาพลามกของเด็กในข้อ ๙^๙ แต่อนุสัญญาดังกล่าวนี้นี้ไม่ได้พูดถึงภาพลามกของผู้ใหญ่อาจจะเป็น

^๙ Convention on Cybercrime, November 23, 2001.

Article 9 – Offences related to child pornography

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right, the following conduct:
 - a. producing child pornography for the purpose of its distribution through a computer system;
 - b. offering or making available child pornography through a computer system;
 - c. distribution or transmitting child pornography through a computer system;
 - d. procuring child pornography through a computer system for oneself or for another person;

เพราะว่าประเทศในกลุ่มของเขาเห็นว่าการดูภาพลามกหรือการเผยแพร่ภาพเป็นเสรีภาพของแต่ละบุคคลแต่ในเรื่องของเด็กนั้นเห็นพ้องต้องกันว่าควรที่จะปกป้องเด็กเอาไว้จนกว่าจะถึงเวลาอันควร แต่อย่างไรก็ดีประเทศไทยไม่ได้เป็นภาคีในอนุสัญญานี้ทำให้ไทยไม่ผูกพันที่จะทำตามบทบัญญัติในอนุสัญญา นอกจากนี้ยังมีอนุสัญญาสิทธิเด็กในข้อที่ ๓๔¹⁰ และอนุสัญญาป้องกันการค้าหญิงและเด็กซึ่งก็ได้บัญญัติคุ้มครองเด็กจากภาพลามกไว้ในลักษณะที่คล้ายคลึงกันและประเทศไทยเป็นภาคีอนุสัญญาทั้งสองฉบับ ดังนั้นประเทศไทยผูกพันที่จะทำตามข้อตกลงในอนุสัญญาทั้งสอง แต่เนื่องจากประเทศไทยมีกฎหมายเพื่อลงโทษแก่ผู้ประกอบการค้าในฐานะผู้ผลิต ผู้เผยแพร่ไว้ในมาตรา ๓ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติปราบปรามทำให้การแพร่หลายการค้าวัตถุอันลามก พ.ศ. ๒๔๗๑ และมาตรา ๒๔๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งในกฎหมายดังกล่าวข้างต้นกล่าวถึงการเผยแพร่และการทำให้แพร่หลายวัตถุอันลามกไม่จำกัดเฉพาะว่าเป็นของเด็กหรือเยาวชนดังนั้นกฎหมายไทยที่มีอยู่ในปัจจุบันจึงมีผลบังคับมากกว่าอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

๑๑. กระบวนการลงโทษแก่ผู้เกี่ยวข้องกับสื่อลามก

- e. possessing child pornography in a computer system or on a computer-data storage medium
2. For the purpose of paragraph ๑ above, the term "child pornography" shall include pornographic materiel that visually depicts:
 - a. a minor engaged in sexually explicit conduct;
 - b. a person appearing to be minor engaged in sexually explicit conduct;

¹⁰ **Convention on the Rights of the Child, November ๒๐, ๑๙๘๙:**

Article 34

States Parties undertake to protect the child from all forms of sexual exploitation and sexual abuse. For these purposes, States Parties shall in particular take all appropriate national, bilateral and multilateral measures to prevent:

- (a) The inducement or coercion of a child to engage in any unlawful sexual activity;
- (b) The exploitative use of children in prostitution or other unlawful sexual practices;
- (c) The exploitative use of children in pornographic performances and materials.

โดยปกติแล้ว การลงโทษผู้กระทำผิดจะทำได้ก็ต่อเมื่อมีกฎหมายกำหนดความผิดไว้เท่านั้น

๑๑.๑. กฎหมายกำหนดความผิด

หากพิจารณาถึงกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่า กฎหมายกำหนดให้บุคคลดังต่อไปนี้มีความผิดคือ

- ๑๑.๑.๑. ผู้ผลิตและผู้เผยแพร่สื่อลามกที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไร¹¹
- ๑๑.๑.๒. ผู้ผลิตและผู้เผยแพร่สื่อลามกเพื่อแสดงอวด หรือแจกจ่ายแก่ประชาชน¹²
- ๑๑.๑.๓. ผู้ค้าประเวณี¹³
- ๑๑.๑.๔. ผู้ตัดต่อภาพลามกอนาจาร โดยมีความผิดฐานหมิ่นประมาทด้วยการโฆษณา^{14,15}

สำหรับผู้บริโภค ในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายกำหนดให้มีความผิด เว้นแต่ จะทำการเผยแพร่สื่อลามกอนาจารต่อไปซึ่งจะเป็นความผิดตาม โดยสรุปแล้ว ผู้บริโภคจะมีความรับผิดชอบตามกฎหมายภายใต้เงื่อนไขของการเผยแพร่ต่อไป

¹¹ มาตรา ๓ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติปราบปรามการทำให้แพร่หลายและการค้าวัตถุอันลามก พ.ศ.๒๕๗๑ และมาตรา ๒๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

¹² อ้าแงลัที่ ๑๑

¹³ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๗ ในฐานะผู้โฆษณาหรือรับโฆษณาเพื่อการค้าประเวณีของตนเองหรือผู้อื่น โดยมีโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสองปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และขณะเดียวกันก็ถือว่าเป็นระจัดหาหญิงเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๕๒ โทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท เป็นการกระทำความผิดกฏหมายหลายบท ต้องลงโทษบทหนัก

¹⁴ ผิดตามมาตรา ๓๒๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มีโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท

¹⁵ คดีแดงหมายเลขที่ ๗๙๗/๒๕๔๕ โดยศาลอาญาได้มีคำพิพากษาในคดีตัดต่อภาพดาราดาราและนำมาเผยแพร่บนอินเทอร์เน็ตว่า จำเลยมีความผิดฐานหมิ่นประมาทด้วยการโฆษณาและเผยแพร่ภาพลามกอนาจารตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๒๘ และ ๒๕๗ ตามลำดับ ลงโทษจำคุก ๑๒ เดือน ปรับ ๒๓,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอกการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี โดยให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติจำนวน ๔ ครั้ง ภายในกำหนดระยะเวลา ๑ ปี ให้จำเลยกระทำความผิดหรือการกระทำความผิดซ้ำหรือการกระทำความผิดซ้ำจำนวน ๑๒ ชั่วโมง

๑๑.๒. วิธีในการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด

- ๑๑.๒.๑. การสืบสวน สอบสวน ตลอดจนการรวบรวมพยานหลักฐาน โดยตำรวจ
- ๑๑.๒.๒. เมื่อตำรวจสืบสวนและสามารถหาพยานหลักฐานการกระทำผิดได้แล้ว ก็จะส่งสำนวนไปให้อัยการ เพื่อพิจารณาว่าจะสั่งฟ้องหรือไม่สั่งฟ้อง
- ๑๑.๒.๓. หากอัยการเห็นว่าพยานหลักฐานเพียงพอว่ามีการกระทำผิดก็จะสั่งฟ้องคดี
- ๑๑.๒.๔. ศาลพิจารณาพิพากษา

๑๑.๓. ปัญหาเรื่องของการบังคับใช้กฎหมายบนอินเทอร์เน็ต

- ๑๑.๓.๑. การขาดองค์การที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการจัดการปัญหาสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต
- ๑๑.๓.๒. การตามหาตัวผู้กระทำผิด ด้วยลักษณะของอินเทอร์เน็ตทำให้เราไม่อาจทราบได้ว่าใครเป็นผู้กระทำ
- ๑๑.๓.๓. ความล่าช้าของการดำเนินคดี หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ ตำรวจ อัยการ ศาล ซึ่งปัจจุบันยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญและขาดเครื่องมือที่ทันสมัย
- ๑๑.๓.๔. ในบางครั้งปัญหาเกิดจากตัวผู้เสียหายเอง เนื่องจากไม่ต้องการจะเอาเรื่อง จึงไม่สามารถจัดการต่อผู้กระทำผิดได้

๑๒. แนวทางการแก้ปัญหา

๑๒.๑. กระบวนการในการปราบปราม

- ๑๒.๑.๑. สร้างกฎหมายสารบัญญัติที่เป็นการกำหนดความผิดและโทษเกี่ยวกับสื่อลามกบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตโดยเฉพาะ กล่าวคือ ร่าง พ.ร.บ.อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ พ.ศ...ซึ่งยังไม่ได้ออกเป็นพระราชบัญญัติมีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน
- ๑๒.๑.๒. สร้างกฎหมายวิธีพิจารณาความที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินคดีกับผู้กระทำการเกี่ยวกับสื่อลามกให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- ๑๒.๑.๓. เพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการการบังคับใช้กฎหมาย โดยการ

พัฒนาบุคลากร และเครื่องมือ

๑๒.๒. กระบวนการในการป้องกัน

๑๒.๒.๑. กลไกทางเทคนิค

ในทางเทคนิคนั้นสามารถป้องกันเว็บไซต์ลามกอนาจารได้ในระดับหนึ่ง โดยการใช้ Software ติดตั้งเข้ากับเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล¹⁶ หรืออาจจะใช้ระบบการ Block ที่ Server ที่เป็น Gateway ก็ได้¹⁷

๑๒.๒.๒. กลไกทางสังคม

เป็นกระบวนการการสร้างภูมิคุ้มกัน¹⁸ให้ผู้บริโภค รวมทั้งสังคมโดยรวมอีกด้วย โดยวิธีการดังกล่าวมีความสำคัญมากประการหนึ่งเพราะเป็นการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุอย่างแท้จริง โดยหลักการของการสร้างความเข้มแข็งนี้จะนำไปสู่วิธีการในการดำเนินการได้หลายวิธี เช่น

๑๒.๒.๒.๑. การสร้างความรู้ความเข้าใจในสังคมโดยสังคมเอง เพื่อเสริมสร้างความรู้สำนึกที่ดีในเรื่องของศีลธรรมอันดีของสังคม ทั้งนี้ในหลักการดังกล่าวอยู่ในนโยบาย IT ๒๐๑๐ ในเรื่องของ e-Society

๑๒.๒.๒.๒. การรวมกลุ่มเป็นองค์กรภาคประชาชน ในการร่วมกันจัดการเว็บไซต์เหล่านี้ เช่นเดียวกับที่ต่างประเทศจัดตั้งขึ้น เช่น ขบวนการ Robinhood ขบวนการ Angel เป็นต้น

¹⁶ เช่นในรัฐวอชิงตัน ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้มีการนำซอฟต์แวร์เข้าไปติดตั้งที่เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลเพื่อกำหนด Domain Name ที่สามารถเข้าไปใช้บริการได้ นั่นคือ .kids.us อันเป็นการป้องกันมิให้เด็กเข้าไปใช้บริการในเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมได้

¹⁷ โดยคุณสมบัติ บุญงามอนงค์ หรือ บ.ก.ลายจุด ผู้อำนวยการกลุ่มศิลปวัฒนธรรมกระจกเงา มูลนิธิ โกมล คีมทอง

¹⁸ โดย คุณอนุสิทธิ์ คุณากร ผู้อำนวยการกองความมั่นคงทางเทคโนโลยี สภาความมั่นคงแห่งชาติ

ส่วนที่ ๓

ภาคผนวก

:

หน้า

- ร่างพระราชบัญญัติปราบปรามวัตถุชั่วร้าย
พฤติกรรมอันตราย พ.ศ.
(นางสาวกัญจนา ศิลปอาญา กับคณะ
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นผู้เสนอ) ๔๙
- พระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายบางฉบับ
ที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๕๖ ๕๙
- พระราชบัญญัติปราบการทำให้แพร่หลาย
และการค้าวัตถุอันลามก พุทธศักราช ๒๕๗๑ ๖๓

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

เลขรับ ๑๘/๒๕๕๐ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติปราบปรามวัตถุอันตราย พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยข้าพเจ้าและสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามรายนามข้างท้าย รวมจำนวน ๕๐ คน ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติปราบปรามวัตถุอันตราย พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๙ ต่อไปด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)	กัญญา ศิลปอาชา	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์	ผู้เสนอ
	(นางสาวกัญญา ศิลปอาชา)			(นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์)	
(ลงชื่อ)	พลอากาศโท วัลลภ มีสมศัพย์	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	นายสมบัติ เมทะนี	ผู้เสนอ
	(วัลลภ มีสมศัพย์)			(นายสมบัติ เมทะนี)	
(ลงชื่อ)	สุนันทา สมบุญธรรม	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	มนัส โกศล	ผู้เสนอ
	(นางสุนันทา สมบุญธรรม)			(นายมนัส โกศล)	
(ลงชื่อ)	อนุสรณ์ แสงนันทนวล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ชลิต แก้วจินดา	ผู้เสนอ
	(นายอนุสรณ์ แสงนันทนวล)			(นายชลิต แก้วจินดา)	
(ลงชื่อ)	มุกดา อินตะสาร	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	อภิชาติ จีระพันธุ์	ผู้เสนอ
	(นางมุกดา อินตะสาร)			(นายอภิชาติ จีระพันธุ์)	

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติปราบปรามวัตถุอันตราย

พ.ศ. (ต่อ)

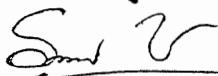
(ลงชื่อ) พูลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ร้อยคำรวงเอก นิติภูมิ นวรัตน์ ผู้เสนอ
(นายพูลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ)	(นิติภูมิ นวรัตน์)
(ลงชื่อ) บัญญัติ ทศนียะเวช ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สุชาดา กิระนันท์ ผู้เสนอ
(นางบัญญัติ ทศนียะเวช)	(คุณหญิงสุชาดา กิระนันท์)
(ลงชื่อ) นันทกา สุประภาตะนันท์ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ชวนพิศ ฉายเหมือนวงศ์ ผู้เสนอ
(คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์)	(นางชวนพิศ ฉายเหมือนวงศ์)
(ลงชื่อ) เตือนใจ คีเทศน์ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) อรจิต สิงคาลวณิช ผู้เสนอ
(นางเตือนใจ คีเทศน์)	(นางสาวอรจิต สิงคาลวณิช)
(ลงชื่อ) ชญา วัฒนศิริธรรม ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สุรางค์ เปรมปรีดิ์ ผู้เสนอ
(คุณหญิงชญา วัฒนศิริธรรม)	(นางสุรางค์ เปรมปรีดิ์)
(ลงชื่อ) ปรีชา เกษมสันต์ ณ อยุธยา ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ประภาเหตระกุล ศรีนวลนัค ผู้เสนอ
(ท่านผู้หญิงปรีชา เกษมสันต์ ณ อยุธยา)	(นางประภาเหตระกุล ศรีนวลนัค)
(ลงชื่อ) ภัทริยา เบญจพลชัย ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ประทุมพร วัชรเสถียร ผู้เสนอ
(นางภัทริยา เบญจพลชัย)	(นางประทุมพร วัชรเสถียร)
(ลงชื่อ) อума สุขนธมาน ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา ผู้เสนอ
(นางอума สุขนธมาน)	(คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา)
(ลงชื่อ) กำธร อุดมฤทธิรงค์ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พิชัย วาศนาส่ง ผู้เสนอ
(นายกำธร อุดมฤทธิรงค์)	(นายพิชัย วาศนาส่ง)
(ลงชื่อ) วรเชษ อมรรวพิพัฒน์ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ ผู้เสนอ
(นายวรเชษ อมรรวพิพัฒน์)	(นายสมบัติ ชำรงธัญวงศ์)
(ลงชื่อ) พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วิทย์ ราชนานนท์ ผู้เสนอ
(สมเจตน์ บุญถนอม)	(นายวิทย์ ราชนานนท์)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติปราบปรามวัตถุช่วยพฤติกรรมอันตราย

พ.ศ. (ต่อ)

(ลงชื่อ)	วิษณุ เครืองาม (นายวิษณุ เครืองาม)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สำราญ รอดเพชร (นายสำราญ รอดเพชร)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	สุจิต บุญบงการ (นายสุจิต บุญบงการ)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	พลตำรวจโท สมศักดิ์ แขวงโสภา (สมศักดิ์ แขวงโสภา)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	พินิจ จารุสมบัติ (นายพินิจ จารุสมบัติ)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	เชนทร์ วิวัฒน์บวรวงศ์ (นายเชนทร์ วิวัฒน์บวรวงศ์)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	การุณ กิตติสถาพร (นายการุณ กิตติสถาพร)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	จุรี วิจิตรวาทการ (นางจุรี วิจิตรวาทการ)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	โคทม อารียา (นายโคทม อารียา)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	คำคุณ สิทธิสมาน (นายคำคุณ สิทธิสมาน)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	พลตรี คณิต สาทัทักษ์ (คณิต สาทัทักษ์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	กนกฤช หิรัญกิจ (นายกนกฤช หิรัญกิจ)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	ไกรสร พรสุธี (นายไกรสร พรสุธี)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ประพันธ์ คุณมี (นายประพันธ์ คุณมี)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	ทรงพล ทิมาศาสตร์ (นายทรงพล ทิมาศาสตร์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ทวี สุรฤทธิกุล (นายทวี สุรฤทธิกุล)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	พลโท บรรเทิง พูนจำ (บรรเทิง พูนจำ)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ประสาธ สืบคำ (นายประสาธ สืบคำ)	ผู้เสนอ

ตำแหน่งผู้เสนอ

(นายบรรเทิง พูนจำ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติ

สำนักงานการประชุม

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติปราบปรามวัตถุช่วยยุติกรรมอันตราย
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการปราบปรามวัตถุช่วยยุติกรรมอันตราย

เหตุผล

เนื่องด้วยมีการยกเลิกพระราชบัญญัติปราบปรามการทำให้แพร่หลายและการค้าวัตถุอัน
ลามก พ.ศ.2471 โดยพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน พ.ศ.2546
จึงทำให้ปัจจุบัน ไม่มีกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับวัตถุลามก เช่น
สื่อที่มีการแสดงกิจกรรมทางเพศ ประกอบกับยังมีสื่อที่ส่งเสริมหรือช่วยยุติกรรมอันตรายอื่น ๆ ที่
ร้ายแรงไม่น้อยไปกว่าวัตถุลามก ได้แก่ การใช้ยาเสพติด หรือการฆ่าตัวตาย ซึ่งต้องปราบปรามไปพร้อม
กันด้วย ดังนั้น เพื่อให้การปราบปรามวัตถุช่วยยุติกรรมอันตรายและวัตถุลามกเป็นไปอย่างมี
ประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

“การกระทำวิปริตทางเพศ” หมายความว่า การกระทำที่กระทำระหว่างหรือโดยสื่อที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ทางเพศ ดังต่อไปนี้

(๑) ระหว่างผู้บุพการีกับผู้สืบสันดาน พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน หรือพี่น้องร่วมแต่บิดาหรือมารดาเดียวกัน

(๒) โดยใช้ความรุนแรง ถึงขนาดที่น่าจะเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือต่อร่างกายจนถึงขนาดเจ็บสาหัส

(๓) โดยการบังคับขู่เข็ญหรือข่มขืน

(๔) การร่วมประเวณีระหว่างบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไป และรวมถึงการร่วมประเวณีหมู่ด้วย

(๕) โดยร่วมเพศกับสัตว์หรือโดยชำราศพ

“เด็ก” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ และรวมถึงตัวแสดงในวัตถุช่วยพฤติกรรมอันตรายที่มีลักษณะทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นเด็ก

“การฆ่าตัวตาย” หมายความว่า ความต้องการที่จะฆ่าตัวตาย การแสดงขั้นตอนในการฆ่าตัวตาย และการลอกเลียนแบบการฆ่าตัวตายด้วย

“ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และสารระเหยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ ไม่ต่ำกว่าระดับ ๓ หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ผู้ใดทำ ผลิต ทำสำเนา หรือก่อให้เกิดการทำ การผลิตหรือการทำสำเนาซึ่งวัตถุช่วยพฤติกรรมอันตราย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือปรับหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยมีภาพหรือเสียงของเด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปี หรือมีลักษณะที่ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นเด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปี หรือมีข้อความที่เกี่ยวพันถึงการมีเพศสัมพันธ์ในลักษณะใด ๆ กับเด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปี บันทึบหรือปรากฏอยู่ในวัตถุช่วยพฤติกรรมอันตราย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท

ผู้ใดมีไว้ครอบครอง ส่งผ่านหรือยังให้ส่งผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อสารสนเทศอย่างอื่นซึ่งวัตถุช่วยพฤติกรรมอันตรายตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ผู้นั้นต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิด

เว้นแต่เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ของการศึกษา การทดลองทางวิทยาศาสตร์หรือการแพทย์ หรือการกระทำที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

มาตรา ๖ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๕ เป็นการกระทำเพื่อความประสงค์แห่งการค้าหรือโดยการค้า จำหน่าย มีไว้เพื่อจำหน่าย นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไป จำแจก หรือทำให้แพร่หลาย เผยแพร่ต่อสาธารณชน หรือแสดงอวดแก่ประชาชนไม่ว่าด้วยวิธีการใด ๆ ซึ่งวัตถุช่วยพฤติกรรมอันตราย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ถึงหนึ่ง

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำต่อเด็กหรือใช้เด็กให้เป็นผู้กระทำความผิด ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำที่มีเจตนากระทำต่อเด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปีหรือใช้ให้เด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปีเป็นผู้กระทำความผิด ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๗ ผู้ใดสมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งคนใดคนหนึ่งได้ลงมือกระทำความผิดตามที่ได้สมคบกันไปแล้ว ผู้ร่วมสมคบด้วยกันต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ สำหรับความผิดนั้นอีกกระทงหนึ่งด้วย

ในกรณีที่ความผิดได้กระทำถึงขั้นลงมือกระทำความผิด แต่เนื่องจากการเข้าขัดขวางของผู้สมคบทำให้การกระทำนั้นกระทำไปไม่ตลอดหรือกระทำตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้สมคบที่กระทำการขัดขวางนั้น คงได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งเท่านั้น

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกลับใจให้ความจริงแห่งการสมคบต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ก่อนที่จะมีการกระทำความผิดตามที่ได้สมคบกัน ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้หรือศาลจะไม่ลงโทษเลยก็ได้

มาตรา ๘ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ ได้กระทำร่วมกันตั้งแต่สามคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิด หรือเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ทางการเงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใด ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงสี่แสนบาท

LIPT
(โปรดพลิก)

มาตรา ๕ นิติบุคคลใดกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุไว้ในมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

กรณีตามวรรคหนึ่งให้ถือว่ากรรมการ ผู้จัดการหรือนิติบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้ร่วมกระทำผิดกับนิติบุคคลนั้น ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ากรรมการกระทำของนิติบุคคลนั้น ได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา ๑๐ ผู้ใดกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุไว้ในมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ แม้กระทำนอกราชอาณาจักร ผู้นั้นต้องรับโทษในราชอาณาจักร ถ้าปรากฏว่า

(๑) ผู้กระทำความผิดหรือผู้ร่วมกระทำความผิดคนใดคนหนึ่งเป็นคนไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(๒) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว แต่ได้กระทำโดยประสงค์ให้ความผิดเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือเป็นความผิดที่รัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย หรือ

(๓) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายของรัฐที่การกระทำเกิดขึ้นในเขตอำนาจของรัฐนั้น หากผู้กระทำความผิดนั้นมาปรากฏตัวอยู่ในราชอาณาจักรและมีได้มีการส่งตัวผู้นั้นออกไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ถ้าการกระทำความผิดตามกฎหมายนี้ ได้กระทำในโรงแรม โรงภาพยนตร์ สถานบริการ หรือสถานประกอบกิจการอื่นใดตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น โดยผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการดังกล่าวรู้เห็นเป็นใจช่วยในการกระทำความผิดนั้น เมื่อได้มีการดำเนินคดีอาญากับผู้กระทำความผิดแล้ว ก็ให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายนั้น ๆ เรังพิจารณาเพิกถอนหรือพักใช้ใบอนุญาต หรือมีคำสั่งอื่นใดตามกฎหมายดังกล่าวด้วยแล้วแต่กรณี

ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนี้ แจ้งให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายนั้น ๆ เป็นผู้ดำเนินการเพิกถอนหรือพักใช้ใบอนุญาต หรือมีคำสั่งอื่นใดตามกฎหมายดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

LIRT

มาตรา ๑๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจยึดหรือสั่งอายัดบรรดาวัตถุช่วยยุติกรรม อันตรายและทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องหรือใช้ในการกระทำความผิดไว้ เพื่อเป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้จนกว่าพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องหรือจนกว่าคดีถึงที่สุดแล้ว แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ไม่ว่าทรัพย์สินนั้นจะเป็นของผู้กระทำความผิดหรือเป็นของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่ก็ตาม

ความในวรรคก่อนนี้ให้รวมถึงอำนาจในการกักไว้เพื่อให้ศาลสั่งเปิดหีบห่อ พัสดุภัณฑ์ จดหมาย และตู้ไปรษณีย์ภัณฑ์ที่อยู่ในครอบครองของผู้ใดก็ได้ ในเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่ามีการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๗ หรือมีวัตถุช่วยยุติกรรมอันตราย หรือมีการค้าซึ่งวัตถุช่วยยุติกรรมอันตรายด้วย

มาตรา ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใด ๆ ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก ที่มีเหตุอันควรเชื่อว่ามีการกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ เพื่อตรวจค้น ยึด หรืออายัดวัตถุช่วยยุติกรรมอันตราย หรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดดังกล่าว ซึ่งหากเน้นซ้ำกว่าจะเอามาหมายค้นมาได้ วัตถุช่วยยุติกรรมอันตรายหรือพยานหลักฐานดังกล่าวนั้น จะถูกยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๕ บรรดาวัตถุช่วยยุติกรรมอันตราย และทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องหรือใช้ในการกระทำความผิดรวมทั้งทรัพย์สินที่ถูกนำมาใช้เกี่ยวกับการกระทำความผิดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๗ ให้รีบเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมีค่าขอหรือจะมีผู้ตกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

มาตรา ๑๖ ทรัพย์สินที่ศาลพิพากษาหรือสั่งให้รีบตามมาตรา ๑๕ ให้ตกเป็นของแผ่นดิน แต่บรรดาวัตถุช่วยยุติกรรมอันตรายหรือทรัพย์สินที่มีไว้แล้วเป็นความผิดในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น ให้ทำลายเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ให้รีบทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องหรือใช้ในการกระทำความผิด หากปรากฏภายหลังตามคำร้องของเจ้าของที่แท้จริง ไม่รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดและไม่มีเหตุอันควรที่จะรู้เช่นนั้นด้วย ก็ให้ศาลคืนทรัพย์สินนั้นแก่เจ้าของ แต่คำร้องต้องยื่นภายในหนึ่งปีนับแต่วันมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้รีบถึงที่สุด

มาตรา ๑๘ เมื่อศาลพิพากษาว่าจำเลยตามพระราชบัญญัตินี้มีความผิด ไม่ว่าจะมีความร้องขอของพนักงานอัยการหรือไม่ ถ้าศาลเห็นว่าผู้นั้นกระทำความผิดโดยอาศัยโอกาสจากการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือเนื่องจากการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ และเห็นว่าหากผู้นั้นประกอบอาชีพหรือวิชาชีพนั้นต่อไป อาจจะทำผิดเช่นนั้นขึ้นได้อีก ศาลจะสั่งไว้ในคำพิพากษาห้ามประกอบอาชีพ หรือวิชาชีพนั้น มีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปี นับแต่วันพ้นโทษไปแล้วก็ได้

ในกรณีที่ศาลพิพากษาให้รอการกำหนดโทษไว้ หรือกำหนดโทษแต่ให้รอการลงโทษไว้ ให้ศาลมีคำสั่งให้ดำเนินการคุมความประพฤติต่อไปด้วย

มาตรา ๑๙ ให้ถือว่าการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นตามมาตรา ๕ วรรคสาม เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

มาตรา ๒๐ ให้คณะรัฐมนตรีเสนอรายงานผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ พร้อมเสนอแผนการปฏิบัติงานต่อรัฐสภาเพื่อทราบอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติ

ยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน

พ.ศ. ๒๕๕๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

เป็นปีที่ ๕๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๕๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกกฎหมายตามที่ระบุในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

LIRT

บัญชีท้ายพระราชบัญญัติ

ยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน

พ.ศ. ๒๕๕๖

๑. กฎหมายโปลิศ ๕๓ ข้อ ซึ่งจะรักษาน้ำที่ในพระนคร แลนอกพระนคร
๒. พระราชบัญญัติลักษณะพยาน ปรีดณโกสินทร์ศก ๑๑๓
๓. พระราชบัญญัติป้องกันโรคสัตว์พาหนะ รัตนโกสินทรศก ๑๑๕
๔. ประกาศเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสำหรับตรวจป้องกันโรคสัตว์พาหนะ รัตนโกสินทรศก ๑๑๕
๕. พระราชบัญญัติสำหรับตรวจป้องกันโรคสัตว์พาหนะแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๔
๖. พระราชบัญญัติสำหรับตรวจป้องกันโรคสัตว์พาหนะแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พุทธศักราช ๒๔๗๔
๗. พระราชบัญญัติรอลาก รัตนโกสินทรศก ๑๒๐
๘. ประกาศแก้ไขพระราชบัญญัติรอลาก รัตนโกสินทรศก ๑๒๐
๙. ประกาศแก้ไขพระราชบัญญัติรอลาก
๑๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรอลาก รดจ้าง รดยนต์ ขนาดเกวียน และล้อเลื่อน พุทธศักราช ๒๔๖๕
๑๑. พระราชบัญญัติรอลากแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕
๑๒. พระราชบัญญัติรอลาก (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๔
๑๓. พระราชบัญญัติรอลาก (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๔๘๕
๑๔. พระราชบัญญัติรอล้าง รัตนโกสินทรศก ๑๒๔
๑๕. พระราชบัญญัติตามช้าง รัตนโกสินทรศก ๑๒๗
๑๖. พระราชบัญญัติสำหรับกำจัดผักตบชวา พ.ศ. ๒๔๕๖
๑๗. พระราชบัญญัติชั้นสูตรพลิกศพ พ.ศ. ๒๔๕๗
๑๘. พระราชบัญญัติขนาดเกวียน พระพุทธศักราช ๒๔๕๕
๑๙. พระราชบัญญัติอธิกรณประณมปาราชิก พระพุทธศักราช ๒๔๖๓
๒๐. พระราชบัญญัติปรมการทำให้แพร่หลายและการค้าวัตถุอันลามก พุทธศักราช ๒๔๗๑
๒๑. พระราชบัญญัติว่าด้วยการทำพินัยกรรม พุทธศักราช ๒๔๗๕
๒๒. พระราชบัญญัติป้องกันลูกเรือหลบหนีจากหน้าที่เรือค้าขาย หรือไม่อยู่ในเรือเกินเวลาอันสมควร

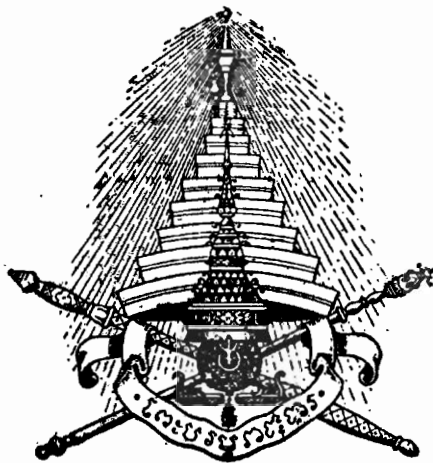

๒๓. พระราชบัญญัติสอบสวนภาวะกรรมกร พุทธศักราช ๒๔๗๕
๒๔. พระราชบัญญัติล้อเลื่อน พุทธศักราช ๒๔๗๘
๒๕. พระราชบัญญัติล้อเลื่อน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๑
๒๖. พระราชบัญญัติล้อเลื่อน (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๔
๒๗. พระราชบัญญัติล้อเลื่อน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๘๖
๒๘. พระราชบัญญัติล้อเลื่อน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๘
๒๙. พระราชบัญญัติล้อเลื่อน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๒
๓๐. พระราชบัญญัติล้อเลื่อน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๐
๓๑. พระราชบัญญัติกักกันผู้มีสันดานเป็นผู้ร้าย พุทธศักราช ๒๔๗๕
๓๒. พระราชบัญญัติการเปรียบเทียบคดีอาญา พุทธศักราช ๒๔๘๑
๓๓. พระราชบัญญัติการเปรียบเทียบคดีอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๕
๓๔. พระราชบัญญัติการเปรียบเทียบคดีอาญา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕
๓๕. พระราชบัญญัติการสวนครัว และการเลี้ยงสัตว์ เพื่อประโยชน์แห่งครัวเรือน พุทธศักราช ๒๔๘๒
๓๖. พระราชกำหนดจัดตั้งศาลพิเศษเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีความผิดฐานขบถภายนอกพระราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๔๘๓ และพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดจัดตั้งศาลพิเศษเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีความผิดฐานขบถภายนอกพระราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๔๘๓
๓๗. พระราชบัญญัติบำรุงพืช พุทธศักราช ๒๔๘๓
๓๘. พระราชบัญญัติจำกัดสิทธิคนไทยผู้กระทำการอันเป็นภัยแก่ชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๔
๓๙. พระราชกำหนดกำหนดเขตต์หวงห้ามคนต่างด้าว พุทธศักราช ๒๔๘๔ และพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดกำหนดเขตต์หวงห้ามคนต่างด้าว พุทธศักราช ๒๔๘๔
๔๐. พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งที่ใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๖
๔๑. พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคและของอื่นๆ ในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๘
๔๒. พระราชบัญญัติสำรวจและห้ามกักกันข้าว พุทธศักราช ๒๔๘๕
๔๓. พระราชบัญญัติสำรวจและห้ามกักกันข้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๕
๔๔. พระราชบัญญัติสำรวจและห้ามกักกันข้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๓
๔๕. พระราชบัญญัติรายได้สุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๘๕
๔๖. พระราชบัญญัติรายได้สุขาภิบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓
๔๗. พระราชบัญญัติสงเคราะห์อาชีพแก่คนไทย พ.ศ. ๒๔๘๕

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ตั้งแต่อดีตที่ผ่านมาได้มีการประกาศใช้บังคับกฎหมายเป็นจำนวนมาก และไม่มีกรยกเลิกอย่างเป็นระบบ โดยมีการตรากฎหมายใหม่และใช้กฎหมายใหม่โดยไม่ยกเลิกกฎหมายเก่าหรือกฎหมายบางฉบับไม่มีการใช้บังคับเพราะใช้ไม่ได้ผล หรือไม่มีการใช้เพราะไม่เหมาะสม หรือสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ดังนั้น จึงเกิดข้อสงสัยว่ากฎหมายบางฉบับยังคงใช้บังคับอยู่หรือไม่ หรือยังควรมีกฎหมายเช่นนั้นอยู่หรือไม่ จึงสมควรมีการชำระสะสางอย่างแจ่มชัดว่ากฎหมายใดยังคงใช้บังคับอยู่ เพื่อความชัดเจนของระบบกฎหมายไทย ซึ่งจากการตรวจสอบกฎหมายที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๐ อันเป็นช่วงเวลาที่ยังมีปัญหาไม่ชัดเจนเกี่ยวกับสภาพการใช้บังคับกฎหมาย และตรวจสอบกฎหมายเก่ากว่าช่วงเวลาดังกล่าว บางฉบับที่เคยมีการตรวจสอบแล้วว่ายังไม่ถูกยกเลิก รวมเป็นจำนวนกฎหมายที่มีการตรวจสอบทั้งหมด ๒,๒๘๓ ฉบับ ซึ่งจากเนื้อหาของสาระของกฎหมายเหล่านั้น แยกได้เป็น ๕ กลุ่ม คือ กลุ่มที่หนึ่งเป็นกฎหมายที่มีการยกเลิกโดยชัดเจนแล้ว จำนวน ๑,๑๐๕ ฉบับ กลุ่มที่สองเป็นกฎหมายที่มีผลใช้บังคับเฉพาะคราวและมีจุดสิ้นสุดการใช้อยู่ในตัว จำนวน ๕๖๒ ฉบับ กลุ่มที่สามเป็นกฎหมายที่ไม่มีการบังคับใช้ เพราะมีกฎหมายใหม่แล้ว ซึ่งนับรวมกับฉบับแก้ไขเพิ่มเติมด้วยมีจำนวน ๕ ฉบับ กลุ่มที่สี่เป็นกฎหมายที่มีเนื้อหาสาระทันสมัยการใช้บังคับ เพราะไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งนับรวมกับฉบับแก้ไขเพิ่มเติมด้วยมีจำนวน ๓๘ ฉบับ และกลุ่มที่ห้าเป็นกฎหมายที่เหลือซึ่งยังคงใช้บังคับอยู่แต่ต้องศึกษาในรายละเอียดต่อไปว่าควรคงไว้หรือจะปรับปรุงเช่นใดให้ทันสมัยและเป็นระบบ ดังนั้น ในชั้นนี้จึงพิจารณาเห็นว่า กฎหมายในกลุ่มที่หนึ่งและกลุ่มที่สองสิ้นสุดการใช้บังคับแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติยกเลิกอีก ส่วนกฎหมายกลุ่มที่สามและกลุ่มที่สี่สมควรได้มีการยกเลิกเสีย เพื่อมิให้เกิดการสับสนในการใช้กฎหมาย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ หน้า ๑๑๔

พระราชบัญญัติ

ปรามการทำให้แพร่หลายและการค้าวัตถุอันลามก

พุทธศักราช ๒๕๖๑

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า กฎหมายปรามการทำให้แพร่หลายและการค้าวัตถุอันลามกซึ่งใช้อยู่ในเวลานี้ สมควรจะมีบทบัญญัติเพิ่มระติมขึ้นอีก

LIRT

เล่ม ๔๕ หน้า ๑๑๕ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๗๑

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยบทยกมาตราดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติปรามการทำให้แพร่หลายและการค้าวัตถุอันลามก พุทธศักราช ๒๕๗๑”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ใด เพื่อประโยชน์หรือในทางค้าขาย จำหน่ายหรือแสดงอวดแก่สาธารณชน บังอาจทำ ทำให้มีขึ้นมีไว้ในครอบครอง นำหรือส่งเข้ามาจากต่างประเทศ ส่งออกไปนอกประเทศ พาไป ทำให้แพร่หลาย ให้ยืม หรือยังผู้อื่นให้นำหรือส่งเข้ามาจากต่างประเทศ ส่งออกไปนอกประเทศ หรือพาไป ซึ่งหนังสืออันบุคคลแต่งขึ้น ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งที่พิมพ์ขึ้น รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ ที่ลามก หรือวัตถุอันลามก อย่างอื่นก็ดี หรือประกอบกิจกรรม หรือมีส่วนในกิจกรรมเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งอันลามกดังกล่าวแล้ว จะในทางสาธารณหรือในส่วนเอกชนก็ดี ท่านว่ามันมีความผิดต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔๐ แห่งกฎหมายลักษณะอาญา

LIRT

วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ หน้า ๑๑๖

มาตรา ๔ ผู้ใด เพื่อจะช่วยในการทำให้แพร่หลายหรือช่วยในการค้าวัตถุอันลามกตั้งระบุไว้ในมาตรา ก่อน บังอาจประกาศโฆษณาหรือทำให้ทราบทั่วกันไปว่ามีบุคคลทำให้แพร่หลายหรือทำการค้าขายซึ่งวัตถุเช่นว่านี้ก็ดี หรือประกาศโฆษณาหรือทำให้ทราบทั่วกันไป โดยตรงหรือโดยทางอ้อมก็ดี ว่าบุคคลอาจหาวัตถุอันลามกตั้งกล่าวนั้นได้โดยวิธีใด ฉะนั้น ท่านว่ามัน มีความผิดต้องระวางโทษตั้งที่บัญญัติไว้ในมาตรา ก่อน

ประกาศมา ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑ เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน